

TÁRHÁZ

II. évfolyam 3. szám – 2004. szeptember

Téma: A NAGY KÜLDETÉS

Douglas P. Peterson	Pünkösdi erőátvitel	1
	A pünkösdi megtapasztalás csak akkor hiteles, ha abból a Szentháromság Isten megismerése fakad.	
George O. Wood	Küldetésünk a világban	4
	Jézus Krisztus minden kijelentése sziklaszilárd alap a szolgálatunkhoz. Mennybe menetele előtti utolsó kijelentéséből fakad nagy felelősségünk: tanítvánnyá tenni minden népet.	
Donald R. Corbin	Elveszett, de feltámadt	9
	Hajlamosak a gyülekezetek befelé fordulva csupán tagjaik üdvösségének örvendezni, miközben Jézus Krisztus tanításában elsőbbséget élveztek az elveszettek.	
Stanley M. Horton	Szótanulmány: látomások és álmok	13
	Vajon napjainkban adhat-e a Szent Szellem látomást és álmot a hívő ember életében? A tanulmányból kiderül, hogy egyrészt nyitottnak kell lennünk Istennek eme közlései felé, másrészt pedig minden álmot és látomást az Ige mérlegén meg kell mérnünk.	
Fulton W. Buntain	Isten terve: az egészséges család	16
	Az erős gyülekezet erős családokból áll. Vannak-e közös jellemvonások az Isten szerint való családok életében? A választ egy átfogó felmérés alapján megtaláljuk.	
Douglas A. Oss	Kegyelmi ajándékok napjaink gyülekezetében, 4. rész	19
	A kegyelmi ajándékok soron következő nagy csoportja a beszédajándékok. Milyen céllal és milyen üzenettel adja a Szent Szellem ezeket a gyülekezetnek?	
Kerry D. McRoberts	Amit a szektákról mindenkinek tudni kell	22
	Napjaink sokféle torz, deviáns vallási csoportosulása mögött ugyanaz az erő áll: az antikrisztus szelleme. Hogyan dönthetjük el egy csoportosulásról, hogy Isten szerint való-e?	
Wayde I. Goodall	Timóteus Pál nélkül, Pál Barnabás nélkül	25
	Jézus Krisztus saját tanítását személyes példamutatással támasztotta alá. A vezetőnek sem érnek sokat szavai, ha az élete mást hirdet.	

A SZERKESZTŐ ASZTALÁRÓL

Az ember utolsó szavai lehetnek a legfontosabb szavak az életben. Például: ezek az utolsó szavak, amelyeket a gyermekeinknek mondok lefekvés előtt: „Apa és anya szeret benneteket, most maradjatok itt az ágyban!” Jobb esetben a vásárlás befejeztével az eladó ezt mondja: „Köszönjük, hogy nálunk vásárolt.” Egy bírósági tárgyalás utolsó szavai a „Bűnös!” vagy „Nem bűnös!”. Vagy éppen egy haldokló ember utolsó szavai lehetnek ezek: „Bocsáss meg, kérlek!” Az ember utolsó szavai hordozhatják olykor a legfontosabb információt.

Erasmus (1466–1536) korának legnagyobb tudósa, legtanultabb embere volt. Humanista lévén lefordította a görög klasszikusokat, hogy mindenki számára hozzáférhetőek legyenek. Teológusként latinra fordította a görög Újszövetséget, ami másokat arra készítetett, hogy ők is saját nyelvükre ültessék azt át. Halálos ágyán viszont így kiáltott fel: „Ó Jézus Krisztus, Isten Fia, irgalmazz nekem!” Annak ellenére, hogy milyen nagyszerű elme volt, aki ezreknek tartott előadást és írásaival egész népek életét változtatta meg, legfontosabb szavai utolsó szavai voltak: „...irgalmazz nekem!”

Kétezer évvel ezelőtt egy másik ember is az utolsó szavait mondta a földön. Galileában állt egy dombtetőn, és azt mondta a követőinek, hogy menjenek... tegyenek tanítvánná minden népet... bemerítve és tanítva őket. Ezeket a szavakat nevezzük Nagy küldetésnek.

Misszionáriusként Krisztus fenti szavai a küldetésem fundamentuma. Feleséggel együtt nem az a munkánk, hogy amerikai ideológiát vagy politikai rendszert népszerűsítsünk; az a feladatunk, hogy segítsünk másoknak Krisztus követésében. A missziós elhívás viszont mindannyiunk felé szól, akár külföldre, akár a szomszédba szól is megbízatásunk; Jézus Krisztus tanúi vagyunk.

Egyszer azt hallottam, hogy csak két dolog van, amit nem lehet majd a mennyben tenni. Énekelhetsz, imádkozhatsz, közösségben lehetsz, szolgálhatsz Istennek, pihenhetsz a mennyben. De van két dolog, amit ott nem végezhetsz majd: az egyik a bűn, a másik pedig az Örömhír megosztása olyan emberekkel, akik még nem ismerték meg Isten szeretetét. Nos, e kettő közül vajon melyik miatt élsz még mindig itt a földön?

Újjászületésünk után csupán azért ver a szívünk még, mert Isten azt akarja, hogy beszéljünk Róla olyanoknak, akik még nem ismerik. Ha nem lett volna valaki, aki megosztja veled az evangéliumot, most elveszett lennél. Ezért Isten akarata az, hogy tovább add a jó hírt.

A Tárház magazin jelen száma Krisztus utolsó szavairól, a Nagy küldetésről szól. Felfedezheted benne, hogy miért olyan fontos a misszió a világ és a te számodra, hogyan érhető el az, aki eddig még nem hallott az evangéliumról, és mi a pünkösti bizonyágtétel hatása embertársainkra.

A Jézus Krisztusról való bizonyágtétel nem a munkánk, hanem az életstílusunk kell, hogy legyen. Nem vagyunk egyedül, amikor másoknak Róla beszélünk. „És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” – mondja Jézus.

Krisztus utolsó szavait nem csak megjegyeznünk kell, hanem követnünk is.

David Buckley
misszionárius

TÁRHÁZ

Negyedévente megjelenő teológiai magazin az EVANGÉLIUMI PÜNKÖSDI KÖZÖSSÉG
a LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL és az ASSEMBLIES OF GOD, USA gondozásában.

Kiadványunk az amerikai „Enrichment” c. magazin kivonatolt fordítása; a cikkeket és az illusztrációkat a Kiadó előzetes hozzájárulásával adjuk közre.

1143 Budapest, Gizella u. 37.

Szerkesztőbizottság:

Fábián Attila (EPK)

Bill L. Williams (LIFE Publishers képviselőjében)
Rick Wislocky (Assemblies of God képviselőjében)

Magyar fordítás © 2004 Makovei Róbert

Ha másképp nem jelöltük, a bibliai idézetek a Magyar Bibliatársulat protestáns bibliafordításából (1993) származnak.

PÜNKÖSDI ERŐÁTVITEL

DOUGLAS P. PETERSON

Nagy kihívás egy adott hitvallással jellemezni a pümkösdieket, még ha a mozgalmon belül is szeretnénk ezt megtenni. Sőt, a magas szintű teológizálást néha jelentős kételyekkel fogadták; a sokféle szellemi átélés volt a norma. Teológiai értelmezésünk és különbségeink ellenére viszont mindannyian azt állítjuk, hogy pümkösdie teológiai gondolkodásunk és gyakorlatunk alapja egy átformáló megtapasztalásból származik, ami az Isten erőteljes, transzcendens jelenlétének tudatából eredő erővel való felruházás. His-

szük, hogy a Szent Szellem teszi képessé a hívőt, hogy a hitvallást viselkedéssé, a hitet gyakorlattá, és a doktrínákat mindennapos életvitellé alakítsa át.

A modernkori pümkösdie mozgalom nem teológiai mozgalomként született. Fogantatásuktól kezdve a pümkösdie tudatában voltak, hogy elhívásuk az Ige cselekvésére szól. A Szent Szellem kitöltetésére úgy tekintettek, mint a Jézus Krisztus visszajövetelét megelőző, a "föld végső határáig" terjedő bizonyágtétel véghezviteléhez szükséges erőfelruházásra. A tűzben lobogó szolgáltról való látásmódjuk olyan dinamikus teológiát eredményezett, amely a világon mindenütt sürgetve küldte a munkásokat a misszióba.

Az egyház bizonyos szegmenseiben az eltelt évtizedek során túlzott hangsúlyt kapott egy olyan kezdeti lelkesedés, ami vitatha-

tatlanul a realitás falába ütközik. Vannak pünkösdiek, akik nincsenek tudatában, hogy cselekedeteikről elszámoltathatóknak kell lenniük maguk és mások felé.

Három alapvető terület van az elhívott és erővel felruházott emberek életében: (1) Isten hatalmas cselekedeteinek a Szentháromság helyes ismeretéből kell kiindulniuk; (2) az erővel való felruházottságot a szellemi fegyelem napi gyakorlásának kell alátámasztania; (3) elhívásunknak és felruházottságunknak könyörületes és természetfeletti módon kell bemutatnia Isten királyságának jeleit, melyek Jézus Krisztus szolgálatában lettek nyilvánvalóvá.

A TRINITÁRIUS GONDOLKODÁSMÓD FONTOSSÁGA

Szeretném a kedves Olvasót arra invitálni, hogy a Szentháromság nevének erejét újból ismerje fel. Fontos lehet-e számunkra, hogy a misszióban ismét az Atya-, Fiú- és Szent Szellem Isten szerepének gyakorlati megismerésén fáradozzunk? A pünkösdiek tagadhatatlanul nagy teret adtak a Szent Szellem tapasztalható módon is megnyilvánuló munkájának. Ezt az átélést viszont soha nem szabad a Szentháromság többi tagjától elválasztani. A Szent Szellem valódi munkája mindig az Atyát dicsőíti meg és a Fiúra tereli a figyelmet.

Mindennek az alapja Isten uralma. Isten az, aki megtart. Gondoskodik. Uralkodik. A Fiú inkarnációja, halála és feltámadása az üdvtörténet három legdöntőbb eseménye, melyben "mindenek megbékéltetése" által - azaz Istennek "már a világ teremtése előtt" megalkotott terve által - Isten szíve szándékait nyilatkoztatja ki. Jézus Krisztus eljövételében felismerhetjük Isten királysága emberi történelemben belépő örömhírének felszentelését.

**Azért adatik a Szent Szellem ereje,
hogy bizonyosságot tegyünk az evangéliumról, amelyben Isten
bemutatja, mit tett Jézus Krisztus által a világért**

Azok a hívők, akik befogadják a Fiút, és belépnek Királyságába, ennek a Királyságnak lesznek ügynökeivé, akiket magának Isten Szellemének a jelenléte ruház fel erővel, hogy az eszkatológikus vég előízét jelenítsék meg, amikor majd "minden megbékéltetik Istenel". A Fiú Isten jelenlétével hitelesített Királyság lesz a dicsőséges jövőnk beteljesülése. Eddig a beteljesülés az elhívásunk az, hogy a jelenkorban legyünk a jövő emberei.

Az evangélium a világ minden részébe eljut, s közben a Szent Szellemmel telt hívő embernek be kell mutatnia a világnak, hogy milyen is az Isten Királysága. A jelek és csodák e természetfeletti Királyság zsengejének első látható megnyilvánulási formái az emberi történelemben.

A Szent Szellem erőmegnyilvánulásainak mindig az Úr Jézus személyét kell kinyilatkoztatniuk, és mindig az Atyát kell megdicső-

íteniük. Azok a megnyilvánulások, melyeket nem a Szentháromság egysége és közössége jellemez, erőszakot vesznek a Szent Szellem erején, és nem ugyanattól a Szellemtől származnak.

AZ EGYÉN SZELLEMISSÉGE ÉS ERŐVÉTELE

Csak akkor hitelesek a pünkösdiek, ha benső emberükben folyamatosan felfrissülnek és megújulnak, méghozzá a Szentháromság minden egyes személyével való közösség által.

Nemrégén az egyik misszionárius társunk, akiről nem sokkal azelőtt mutatták ki, hogy rákos beteg, Thomas Kelley írótól olvasott fel egy bekezdést:

"De a világ' elhalványul, az akarat elerőtlenedik, a sivárság visszajár. Vajon kibírjuk ezt az elkopást? Nem; próbálkozunk sem kellene... Az Örökkévaló Belső Világosság nem hal el az önkívület pusztulásával... Legalul folyamatosan megújuló jelen idő lapul... Fedezzük fel együtt a mélyebb áhítat titkát, a lélek felszín alatti szentélyét, ahol a belső Fény soha nem halványul, hanem örök Lággal ég; ahol a mennyei kinyilatkoztatás élővíz-kútjai szünet nélkül ömlenek; minden nap, minden órában, állandó átformálással."

Kelley szavai nem csak barátomnak nyújtottak vigaszt krízishelyzetében, hanem engem is arra figyelmeztettek, hogy az erővel átitatott élet mindig két szinten zajlik. A fizikai szinten - állandó a munka, gondolkodás, döntéshozatal és a mindennapi élet elvárásainak való megfelelés. A mélyebb szinten - valójában ennek a szintnek kell kontrollálnia mindennapi tevékenységeinket - az imádságban, éneklésben, imádatban és az Istentől származó érintések felé való érzékenységben kell foglalkoznunk. Csak úgy lehet igazi elhívásunk és erőnk, miközben lelkünk benső lényében folyamatosan és örökre lakozást vesz és táplálékkal lát el Isten Szelleme.

Ez effajta élet magában hordozza annak az ígéretét, hogy szavaink és cse-

lekedeteink hitelesek, valódiak lesznek e hitetlenkedő világ számára. Az Úrral való napi közösségben erővel felruházott hívő emberek élő tanúi Sátán hatalma megtöretésének, bármi - bűn, betegség, szenvedés, szegénység vagy elnyomás - formájában is találkozhatnak vele. Egy lépéssel tovább mennek a személyes felépülésnél, és Jézus Krisztus küldetését és üzenetét mutatják be a világnak.

REMÉNYSÉG ÉS IMA

Azért adatik a Szent Szellem ereje, hogy bizonyosságot tegyünk az evangéliumról, amelyben Isten bemutatja, mit tett Jézus Krisztus által a világ érdekében. A Szent Szellem kiáradása pünkösd napján, valamint személyes és közösségi életünkben ahhoz is erőt ad, hogy megtegyük mindazt, amit "Jézus mondott és tett".

A karizmatikus közösség erejének egyértelmű illusztrációját láthatjuk az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben. Naponta adódtak emberek a gyülekezethez. A Szellem erejében jelek és csodák történtek. A szellemi és szociális területeken offenzíva indult. A Szent Szellem felhatalmazásával a nemek közötti megkülönböztetés eltöröltetett, a gazdag és szegény közötti gazdasági személyválogatás felett győzelmet született. A hívek közössége összetörte a zsidók és pogányok közötti kulturális különbségeket. A könyv cselekményének végére az evangélium korlátok nélkül eljutott az egész világra, mégpedig pontosan a Szent Szellem által erővel felruházott közösség által.

Hasonló módon napjainkban a pünkösdiek úgy gondolják, hogy azért kapunk elhívást és erőt, hogy Isten Krisztusban adott jeleinek legyünk bizonyoságtévő tábora. Az egész világra kiterjedő evangélizációs és szeretetszolgálatunk hajtóereje az a meggyőződés, hogy "nem hatalommal és nem erőszak-

kal, hanem az én lelkeimmel". (Zakariás 4:6) A folyton szélesedő pásztori és misszionáriusi tevékenységünk motivációja a szolgálathoz kapott természetfeletti felkészítés.

KÖZEL A VÉG

Különleges sürgetéssel kell meghirdetnünk, hogy Isten Királysága berobbant a jelenbe, és bizonyos jelekkel tudatja velünk, hogy közel van a végkifejlet. Ezért a tanítványok a Szent Szellem útmutatását követték már közvetlenül pünkösd után is, a Gyülekezet pedig napról-napra szaporodott. Pált is ezért vezette gyorsan Isten Szelleme az egyik gyülekezettől a másikig. Ezért kell a pásztoroknak, misszionáriusoknak és más, Istentől felruházott embereknek gyorsan a Királyság jelenbéli erejének élő bizonyosságává válniuk, ami ráadásul az eljövendő beteljesülés előíze csupán.

Szerető Atyánk és Fia elküldte hozzánk a Vigasztalót, erővel felruházva ezzel bennünket, hogy sok sebből vérző világunk felé a megváltás üzenetét hirdessük szóban és tettben. Üzenetünket mindig a kevés idő tudatában és az Úr Jézus Krisztus várásában kell átadnunk.

Douglas P. Petersen (Ph.D)

a Latin America Child Care elnöke, és az Assemblies of God amerikai pünkösd közösség Külmisztions misszióágának

közép-amerikai területi igazgatója.

A "Called and Empowered: Global Mission in Pentecostal Perspective"

(Elhívás és felruházás: világmisszió pünkösd szemmel) c. kiadvány

társszerkesztője, és a "Not By Might Nor By Power: A Pentecostal Theology of Social Concern in Latin America"

(Nem hatalommal és nem erőszakkal:

a latin-amerikai szociális érzékenység

pünkösd teológiája) c. könyv szerzője

Pünkösd teológiai gondolkodásunk és gyakorlatunk alapja egy átformáló megtapasztalásból származik, ami az Isten erőteljes, transzcendens jelenlétének tudatából eredő erővel való felruházás

A Szent Szellem kitöltésére úgy tekintettek, mint a bizonyoságtétel véghezviteléhez szükséges erővel való felruházásra

George O. Wood

KÜLDETÉSÜNK A VILÁGBAN

Jézus soha nem bízna meg
bennünket olyasmivel, ami
már eleve a sikertelenség
magját hordozza magában

Máté evangéliuma Jézus Nagy küldetesként ismert parancsával zárul: "Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig." (Máté 28:18-20)

A NAGY KIJELENTÉS

Jobban érthetővé válik az eredeti görög szöveg, ha a nyitó mondatot így fordítjuk:

- Nekem adatott, és még mindig az enyém minden hatalom mennyen és földön.

Igen bátor állítás ez. Hatalma sohasem korlátozódik csupán egy időszakra; uralmát és trónját nem fenyegeti semmi. Jézus soha nem bízna meg bennünket olyasmivel, ami már eleve a sikertelenség magját hordozza magában.

Az egyik barátom mesélte, hogy a II. Világháború után, még fiatal New York-i teológushallgató korában, egy közeli ismerőse erőteljesen bízta, hogy vegyen egy olyan japán cég részvényeiből, amely éppen az amerikai piacokat ostromolja. Annak ellenére, hogy fillérekért tudott volna akkor tulajdonjogot venni, nem vette komolyan a tanácsot. Ha akkor befektetett volna, nagy vagyont szerezhethetett volna. Mi a cég neve? Sony Corporation.

- Ha ezt előre tudom... - sóhajtott fel később.

Nem tévedhetünk, amikor az életünket Jézus Krisztusba "invesztáljuk"; garancia erre ez a minden hatalomról szóló kijelentése. Hatalma kiterjed a mennyre és a földre: angyalokra, megdicsőült szentekre, a tér és idő teremtményeire, sátánra és szolgálaira, erőkre, fejedelmekre, hatalmasságokra, trónokra és uralmakra. Mind Neki vannak alávetve; Krisztusé az utolsó szó.

Szolgálatára kezdetén a sátán felajánlotta Jézusnak "a világ minden országát és azok dicsőségét, és ezt mondta neki: 'Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz.'" (Máté 4:8-9)

Tételezzük fel, hogy a sátánnak lett volna hatalma arra, hogy ilyen ajánlatot tegyen, és meg is tartotta volna ígéretét, ha Jézus leborul előtte. Jézus uralma akkor is csak átmeneti lehetett volna. Az ördög múlandó világot ajánlott fel. Nem tartalmazta ez a mennybeli hatalmat, sem a bűnök megbocsátásának és az örökélet odaajándékozásának hatalmát. Mennyivel nagyobb hatalma van Jézus Krisztusnak azáltal, hogy "megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére." (Filippi 2:8-11)

Mindannyian megállunk egyszer Isten előtt. Nem Buddhának, Konfuciusnak, Mohamednek vagy valamely más vallási hatalomnak adunk számot, hanem az Úr Jézus Krisztusnak.

A NAGY FELELŐSSÉG

A nagy kijelentésből nagy felelősség származik. A "tehát" az összekötő szó. Küldetésünk Krisztus hatalmából fakad. Minden hatalom megadatott, menjetek el tehát, és tegyetek ezt a hatalmat láthatóvá.

Ha nem ismerjük fel a tehát erejét, talán soha nem mozdulunk ki. Sok hívő és sok gyülekezet csak a saját szűkös lehetőségére tekint, és azt mondja: "Nem megy!" Az Úr erőforrásai viszont mindig a Nagy küldetés betöltésére buzdítanak.

Nagy felelősségünket Jézus négy szóval fejezte ki: menjetek, tegyetek tanítvánnyá, megkeresztelve és tanítva őket.

Az angol fordításban [akár csak a magyar protestáns újfordításban] két ige felszólító módban szerepel: menjetek és tegyetek tanítvánnyá, kettő pedig határozói igenévként áll: megkeresztelve és tanítva.

Az eredeti görög szövegben csak egy ige van felszólító módban: tegyetek tanítvánnyá. A többi három határozói igenév: menve, bemerítve, tanítva.

Figyeljük meg a gyakorlati kihatásait ennek a nyelvtani szerkezetnek!

Felszólító mód: tegyetek tanítvánnyá

Fő felelősségünk a tanítvánnyá tétel. A három igenév ennek a hogyanját írja le.

Gyülekezeteink minden évben megküldik az abban az évben megtértek és bemerítettek létszámát. Évente legalább 300.000 megtérőt, de kevesebb mint 100.000 bemerítkezőt regisztrálunk; a gyülekezeti tagságban és látogatottságban kimutatott tényleges növekedés viszont elhanyagolható.

Mi a baj? Nem szándékosan ugyan, de átírtuk Jézus parancsát ekképpen: "Imádkoztassátok el az emberekkel a bűnösök imáját!" vagy "Mentsétek meg a lelkeket!". Hamar behúzzuk a strigulát egy-egy megtérésnél, miközben megfedkezünk a megtérés igazi gyümölcséről: a tanítványságról.

A Nagy küldetés igazi lényege nem az, hogy az emberek a mennybe kerüljenek, hanem hogy a menny kerüljön az emberekbe - azaz hasonlóvá váljanak Krisztushoz. Ebbe beletartozik az is, hogy az életük itt a földön átváltozik.

A tanítvány szó tanulót jelent, és olyan valakit mutat be, aki növekszik. A keresztyén számára soha nem ér véget az iskola.

A tanítványság igénye mozgalmunkat felsőoktatási intézmények, bibliaiskolák, távoktatási modulok és szolgálattevők továbbképzésének kifejlesztésére sarkallta a világon mindenütt. Miért? Mert nem tehetünk senkit sem tanítvánnyá, ha mi magunk nem vagyunk azok. A feladatunk nem csak annyi, hogy tanítványokat neveljünk, hanem, hogy minden népet, népcsoportot tanítvánnyá tegyünk.

Figyeljük meg, hogy eddig kettő minden szerepel a Nagy küldetésben: "minden hatalom" és "minden népet". Egyszer valaki így fogalmazott: "Krisztus jelentősége kozmikus, az evangélium úti célja pedig univerzális." Minél tisztábban látjuk Jézus hatalmát, annál szélesebb körben fogjuk hirdetni az evangéliumot.

Mivel küldetésünk minden népcsoportra érvényes, ki kell lép-nünk saját csoportunk, nyelvünk és kultúránk komfortzónájából. Maga az Úr kötelezett erre bennünket.

Az első igenév: elmenvén

A judaizmus nem misszionáló vallás; számukra az elmenetel egyáltalán nem magától értetődő. Jézus más állásponton volt: "Menet közben tehát tegyetek tanítványokká..."

Az evangélizálás a hitünk szerves része. Éppen annyi jogunk van hallgatni, mint egy kutatóorvosnak, aki felfedezte a rák ellenszerét.

Mit változtat a lényegen az igealak - azaz, hogy felszólító módban vagy határozói igenévben áll-e az elmenni ige?

Ha felszólító módban állna, akkor amikor elmenyünk, hamis biztonságérzetünk alakulhatna ki, hogy teljesítettük kötelezettségünket. Ellenben céllal kell mennünk.

Egy misszionárius unokatestvérem, David Plymire egyszer viccesen azt mondta, hogy egy új szolgálatot szeretne kezdeni "Jak Ganéj Ministries" néven. Megkérdeztem, miért pont ez lenne a neve. Válaszából kiderült, hogy amikor misszionárius szülők gyermekeként Északnyugat-Kínában és Tibetben élt, unalmas napokon barátaival mezítláb meleg jak ganéjba ugrottak, majd elmentek

úszni. Jó érzés volt a hideg lábnak a meleg ganéj dagasztani, de ezzel nem alkottak maradandót.

Jézus nem azt parancsolta, hogy utazunk sokat, hanem hogy tegyünk tanítványokká embereket. Ha elmenetelünk céltalan, maximum jó érzés tölt be bennünket, de csak mi magunk vagyunk a haszonélvezői.

A határozói igenév alak azt jelenti: nem kérdés, hogy elmenyünk-e vagy sem. Jézus azt feltételezte, hogy elmenyünk, amikor azt mondta, hogy "elmenvén". Az első tanítványokba vetett bizalma nem volt gyümölcstelen: "azok pedig elmenetek, hirdették az Igét mindenütt" (Márk 16:20).

Pál apostol gyakorlatias meglátásának ad hangot, miszerint nem minden hívő tud majd más földrészen, nyelven, kultúrában szolgálni, ezért az ő felelősségük a küldés (ld. Róma 10:14-15). Oswald J. Smith ezt így fejezte ki:

"Mennünk kell, vagy küldenünk kell valakit magunk helyett." Majd egy másik alkalommal: "A legmesszebbre világító fény jobban ragyog az otthonhoz közel. Ha a gyülekezet nem aktív a periférián, kihűl a szíve közepében; növelnie kell területét, máskülönben a belseje hajlamos az összezugsugorodásra."

**A Nagy küldetés
igazi lényege nem az,
hogy az emberek a
mennybe kerüljenek,
hanem hogy a menny
kerüljön az emberekbe
- azaz hasonlóvá
válnak Krisztushoz.**

A második igenév: bemerítve

Számos fejlődő országban nem ismerik el az embert valódi keresztyénként, míg be nem merítkezik, és ezzel nyilvánosan meg nem vallja, hogy szándékai komolyak.

Természetesen üdvözülhet az ember bemerítés nélkül is - tanú erre például a

Jézus melletti kereszten megfeszített bűnöző. De nem az ő esete a mérvadó.

Az I. század végéről, II. század elejéről származó Didaché (Tanítás) azt írta elő, hogy a bemeztést folyó hidegvízben kell elvégezni. Melegvizet csak akkor volt szabad használni, ha a hideg nem állt rendelkezésre. A mozgó víz jelképezte a bűnök eltörlését, míg a hidegvíz a keresztyén élet szigorát.

Az új megtért számára a bemeztés könnyebben érthetővé teszi, hogy az evangélium megélése nem kellemesség, hanem elkötelezettség kérdése. Jézus nem az önbeteljesü-

lésről, hanem az önmegtágadásról tanított; nem a keresztkerülésről, hanem a keresztkerülésről. A bemeztés a Krisztus, mint Úr iránti életfogytiglan tartó engedelmesség kezdőlépése.

A bemeztés az Atya, Fiú és Szent Szellem Isten nevében, nem pedig neveiben történik. Az egy Isten - aki az örökévalóságban Atya-, Fiú- és Szent Szellemként létezik - életébe helyeztetünk bele; a bemeztés tehát látható bizonyága a mi láthatatlan, szellemi Őbenlétünk valóságának.

A harmadik igenév: tanítva

Az elmenvén, bemeztve és tanítva az evangélium módszertana.

Mit kell tanítanunk? Az egész életen át tartó tanítványosság tananyaga: "hogyan megtartsák mindazt [szó szerint: mindent], amit én parancsoltam nektek".

Itt van a Nagy küldetésben a harmadik minden.

- Minden hatalom. Nincs hatalom, ami fennhatóságán kívül esne.
- Minden népet. Senkit sem szabad kihagyni.

- Minden. Jézus egyetlen tanítását sem szabad figyelmen kívül hagyni.

Személyes példamutatásában és tanításában mindent megtalálunk, amit parancsolt. Előre tudta, hogy nem lesz olyan kor, sem olyan körülmény, amelyben tanításának egyetlen része is hatályát, igazságát, időszerűségét vagy szükségességét vesztené.

Kultúránkban olyan könnyű Jézus tanításainak csupán részleteit hirdetni, és a mindent, amit Ő parancsolt, a saját dolgainkkal helyettesíteni. George W. Peters az 'A Biblical Theology of Missions' (A misszió bibliokateológiája) c. műben Hugh Thomson Kerrt idézi, aki találóan hívja fel a figyelmünket arra, hogy tanításunkat Jézus tananyagába ágyazzuk bele: "Azért küldöttünk, hogy ne szociológiát hirdessünk, hanem szótériológiát; ne közgazdaságtant, hanem közüdvösségtant; ne reformokat, hanem reformációt; ne műveltséget, hanem megtérést; ne mozgalmakat, hanem megbocsátást; ne új társadalmi rendet, hanem újonnan születést; ne forradalmat, hanem egy forradalmi életet; ne új szervezetet, hanem új teremtést; ne demokráciát, hanem evangéliumot; ne civilizációt, hanem Krisztust."

A NAGY BIZONYOSSÁG

Jézus azt ígérte a tanítványoknak: "és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig".

Elmenetel, bemeztés és tanítás által történő tanítványtételre vonatkozó parancsának való engedelmességünk Jézus teljes hatalmán és megbízható jelenlétében nyugszik.

Nem csak küldenek bennünket, hanem maga az Úr kíséri személyesen.

Személyes

Jelenléte személyes. A görög szöveg így szól: "Én magam veletek vagyok". A visszaható személyes névmás aláhúzza Jézus garanciáját: munkáját soha nem kell egyedül végeznünk.

David Livingstone 1856. január 14.-én írja naplójában: "Nagy nyugtalanság töltötte el szellemem, mert ennek a csodálatos területnek és nyüzsgő lakosságának jólétét célzó összes tervem meghiúsult... Viszont ezt olvasom: 'íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig'. A legszigorúbb és legszentebb tisztelettel körülvett úriember kijelentése ez, így hát komolyan kell vennünk... Most már megnyugodtam, hála Istennek!"

Livingstone még abban az évben visszatért Afrikából. Sovány, szikár testében hordozva a trópusi nap, valamint a lázzal és súlyos betegségekkel vívott számos küzdelem nyomait, ott állt a glasgow-i egyetem elcsendesedett fakultása és hallgatói előtt, és elhatározását közölte, miszerint visszamegy arra a földrészre, ahová elhívása szól.

Jézus soha nem bízna meg bennünket olyasmivel, ami már eleve a sikertelenség magját hordozza magában

A feladatunk
nem csak annyi,
hogy tanítványokat
neveljünk,
hanem, hogy
minden népet,
népcsoportot
tanítvánnyá
tegyünk

Hamar
behúzzuk
a strigulát
egy-egy
megtérésnél,
miközben
megfeledkezünk
a megtérés
igazi
gyümölcséről:
a tanítványságról

"De kétség nélkül, nagy örömök közepete térek vissza. Szeretnék, hogy elmondjam, mi vitt keresztül a fogságban töltött éveken, olyan emberek között, akiknek nyelvét nem ismertem, és kik felém tanúsított viszonyulása mindig bizonytalan, gyakran pedig ellenséges volt? Ez: 'íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!' Ezekre a szavakra tettem fel mindent, és soha nem hagytak cserben."

Jézus nagyobbat ígért mindennél: Önmagát.

Kitartó

Jézus azt mondta, hogy minden napon velünk lesz. Ez a negyedik minden a Nagy küldetésben.

- Minden hatalom. Nem marad ki semmilyen erő.

- Minden népet. Nem marad ki senki.

- Mindent. Nem marad ki egyetlen tanítás sem.

- Minden nap. Nem marad ki egyetlen időszak sem.

A minden nap magába foglalja az erő és a gyengeség, a siker és a kudarc, a gyász és az öröm, a fiatalság és a korosság, az élet és a halál napjait is - minden napot.

Győzelmes

Azt ígérte, hogy velünk lesz 'a világ végezetéig'. Az "-ig" végződés nem szab időbeli határt jelenlétének. A világ végezete után is, a rákövetkező világban is velünk lesz. Annyi a különbség, hogy jelenléte most láthatatlan, de amikor ez a világ elmúlik, szemtől-szembe látjuk majd.

Frank Boreham így ír David Livingstone utolsó perceiről: "Fent, közel Chitambo falujához, Ilalához, a mocsaraknál tartózkodott. Egyedül volt segítőivel... a világ végén. Gyalogolt, amíg bírta, lovagolt, amíg bírta, majd hordágyon vitték, amíg el bírta viselni. De most, mivel a lábfeje már túl fekélyes, és nem tűri, hogy földet érjen, alakja annyira elsorvadt,

hogy megijed önmagától, ha tükörbe néz, valamint a szörnyű belső vérzésével lassan elszivárgó kevés kis maradék életereje miatt már nem tud tovább menni. 'Meglehetősen kifárasztott!' - írja naplója utolsó, zavaros bejegyzésében."

Másnap reggel a térdein találták, holtan. Úgy tűnik, végül egyedül halt meg. De nézzük csak meg még egyszer - kéri Boreham. "A térdein halt meg! Akkor kivel beszélt, amikor meghalt? Még élete utolsó pillanatában is a hosszú, hosszú zarándokútjának állandó útítársával társalgott! Még a halál pillanatában is 'a legszigorúbb és legszentebb tisztelettel körülvett úriemberhez' szólt, akinek szavában magától értetődően bízott. Utolsó bejegyzései között ez áll: 'Megtartja szavát. Nincs kétségem felőle, megtartja szavát a Kegyelmes, aki telve van kegyelemmel és igazsággal. Megtartja szavát, és minden rendben lesz. A kétség itt bizony megengedhetetlen!'"

Számunkra is, hiszen nekünk is "a legszigorúbb és legszentebb tisztelettel körülvett úriember" adta szavát. "És íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."

A ránk nehezedő hatalmas felelősség mindig az Ő hatalmas állítása és hatalmas bizonyossága közé ékelődik. Soha nem tehetünk eleget a Nagy küldetésnek, ha elfelejtjük: a feladat túl nagy Nélküle!

George O. Wood

az Assemblies of God
(Springfield, Missouri)
amerikai püünkösdi
felekezet titkára

1., A David Livingstone-nal kapcsolatos utalások
Frank William Boreham egyik prédikációjából
származnak (David Livingstone's Text /David
Livingstone szövege/ in: Andrew W. Blackwood:
The Protestant Pulpit [Baker Book House;
Grand Rapids, Muichigan, USA; 1977])

Elveszett, de Feltámadt

A valódi pünkösdi kitöltetés leglátványosabb és legmaradandóbb jellemvonása az elveszettek eléréséért lobogó szenvedélyes tűz. Az Assemblies of God egyik ismertetőjegye fogantatásától kezdve az erőteljes evangélizálás iránt való elkötelezettség volt. Alapítóink bátran hirdették 1914-ben: "Odaszánjuk magunkat a világon eddig tapasztalt legjelentősebb evangélizálásra."¹¹ A Szent Szellem szenvedélyes tűzzel töltötte be őket arra, hogy mindenütt, minden eszközt megragadva ériék el azokat, akiket eddig senki nem ért el.

Ugyanez a szenvedély jellemezte a korai methodista ébredési mozgalmat. Így ír erről John Wesley: "Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot, bárhová is megyek a lakott világban."¹²

Wesley igehirdetéseiben az egyik legkedveltebb téma Jézus példázatai voltak, melyeket a világ elveszett állapotáról mondott, és a Lukács 15. fejezetében került feljegyzésre. Nem csoda hát, hogy ezt írta methodista tanítványainak 1784-ben: "Nincs semmi más dolgotok, csak a lelkek megmentése."¹³

Furcsán hangzik ez a XXI. századi mozgalmak, adminisztratív tökélyre csi-

szolt, "ügyfél-központú" missziókhöz szokott füleknek. Vajon nem hitelen visszhangozzák mégis ezek a szavak Jézus tanítását a magukra hagyott elveszett emberek eléréséről a Lukács evangéliuma 15. fejezetében? Nem kellene ma ismét meghallanunk és figyelembe vennünk ezeket, különösen mivel már átléptünk a harmadik évezredbe?

AZ ELVESZETT LÉLEK ÉRTÉKE

A Lukács 15 alapján az eddig el nem ért emberek elérésére való odaszánás azzal kezdődik, hogy világosan megértem, milyen értékes Jézus számára minden egyes elveszett ember. Az elveszettek megkeresésére való motivációjának kevés köze van ahhoz, hogy ezek az emberek általában a földkerekség eldugott egzotikus tájain élnek. Ehelyett inkább, mivel Jézus Krisztus számára ezek az emberek a lehető legnagyobb értéket képviselik, és mivel nincsenek még benne a megmentettek nyájában, el kell őket érni. Krisztus azért jött, hogy "megkeresse és megtartsa az elveszettet". (Lukács 19:10)

Hallgatósága - vámszedők, farizeusok, írástudók, bűnösök; egy szóval a társadalom keresztmetszete (ld. Lukács 15:1-2) - kulturális és gazdasági ütőerére tapintott rá azonnal Jézus. Azt sejteti, hogy közös kultúránkban:

- A juh a családi vagyon, presztízs forrása. Egy elveszett juhnak tehát semmiképpen nem lehet nagyobb piaci értéke, mint 99-nek a nyájban.
- A férjzett asszony pénze a házasság bizonyítéka, s egyben tartalék megözvegyülés esetére. Hogyan gondolhatja így bárki

„Mondom nektek, hogy ugyanígy
nagyobb öröm lesz a mennyben
egyetlen megtérő bűnösön,
mint kilencenkilenc igaz miatt,
akinek nincs szüksége megtérésre.”

– Lukács 15:7

is, hogy egyetlen elvesztett érmének nagyobb az értéke, mint kilencnek, ami még mindig a marokban van?

· Az otthon lévő idősebb fiú, aki apja vagyonának leendő tulajdonosa és gazdája, fontosabb a család számára, mint a fiatalabb; különösen, ha ez utóbbi ki-maradozó, lázadozó, pazarló.

Jézus csípősen jegyezte meg: "Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre." (Lukács 15:7)

Jézus nem kulturális vagy gazdasági fogalmakkal határozza meg egy-egy lélek értékét. Nekünk sem kellene. Szemléletes, példabeszédes illusztrációt alkalmazott - elvesztett bárány, elvesztett pénzérme, elvesztett fiú -, hogy bemutassa: a lélekben az emberi mércét felülmúló, örök, benső érték rejlik. Ez a kimagasló érték megér minden erőfeszítést, forintot, plusz szeretet-mérföldet - bármit -, ami ahhoz kell, hogy az elveszetteket Európában, Ázsiában, Afrikában, Észak- és Dél-Amerikában elérjük.

Így a Lukács evangéliumának 15. fejezete egy nagyon fontos kérdésre keresteti meg velünk a választ. Vajon a kultúra és a gazdaság szavának engedünk, vagy a Megváltó nyomdokaiba lépünk, aki kiemelkedő, örök értéket tulajdonít minden elvesztett léleknek?

AZ ELVESZETTEK MEGKERESÉSE, AVAGY MI A LEGFONTOSABB

Három megragadó portrét rajzol elének Jézus: (1) Az igaz pásztorét, aki 99 juhot hagy "a pusztában" - sebezhető és védtelen állapotban -, csak hogy egyetlen elvesztett, a nyáj nélkül veszélyeknek kitett bárányt megkeressen. (2) A feleségét, aki lámpást gyújt, kitakarít, és inkább mindent tűvé tesz egyetlen elgurult pénzérméért, sem hogy a megmaradt kilenc fényesítésére fordítaná energiáját. (3) A várakozó édesapát, aki izgatottan várja kisebbik, tékozló fia hazajöttét otthonlakó idősebbik fia kényeztetése helyett.

A logika azt diktálja, hogy a hozzánk közel - a nyájban, marokban, otthon - álló személyeknek és dolgoknak kell a fontossági listánk élén állnia. Nagyobb értéket kellene képviselniük, mint egy, egy néhány vagy éppen sok elvesztett léleknek Nigerben, Tuvában, Uruguay-ban vagy Bhutánban; nagyobb értéket, mint a Hadzabé törzs bennszülötteinak Tanzániában, hajléktalan anyáknak Washington D.C.-ben, vagy éppen drogosoknak Seattle-ben. Jézus ellenben a Királyság logikája szerint élt! Elméletben is és gyakorlati példamutatásában is azt tanította, hogy első számú feladatunk az elveszettek megkeresése, akár egyről, néhányról vagy sokról van szó. Válaszolnunk kell hát a második kérdésre is: Vajon tényleg az elveszettek megkeresése az első számú prioritásunk?

ELVESZETTSÉG ÉS HALÁL

Jézus sürgetést is kapcsol a prioritáshoz, amikor a változhatatlan, visszavonhatatlan igazságot teszi a fontossági sorrend fundamentumává. Mi az Ő igazsága? Az elveszettség élet-halál kérdés. Az édesapa kétszer hasonlította tékozló fia elvesztett mivoltát a halálhoz: "mert ez az én fiam meghalt... elveszett" (24. vers), "ez a te testvéred meghalt... elveszett" (32. vers). Jézus számára azok, akiket nem érnek el az evangéliummal, a halott elveszettség állapotában vannak.

*Az eddig el nem ért emberek elérésére való odaszánás
azzal kezdődik, hogy világosan megérttem, milyen értékes
Jézus számára minden egyes elvesztett ember*

A fent idézett versekben az édesapa a fia megtalálását a feltámadáshoz hasonlítja: "mert ez az én fiam... feltámadt" (24. vers), "ez a te testvéred... feltámadt" (32. vers). Jézus ezt a kérdést teszi fel nekünk: Vajon tényleg tudatában vagyunk, hogy fiaink, testvéreink, szüleink, gyermekeink, szomszédaink elveszettek?

John Wesley tudatában volt ennek. Az ember elvesztett állapotát és a pokol valóságát leíró igerészekről így mennydörög: "Ha nincs 'kiolt-hatatlan tűz, s örök gyötrelém', nem alapozhatunk ezekre az iratokra, melyekben pedig a pokol örökkévalósága épp oly világosan kifejtésre kerül a mennyé. Ha tehát feladjuk az egyiket, fel kell adnunk a másikat is. Nincs pokol; nincs menny; nincs kinyilatkoztatás."¹⁴

Elég bátrak vagyunk ahhoz, hogy Wesley szavait visszhangozzuk? Ó Istenem, add meg, hogy megtegyük, mert azok pedig Krisztus vészesen sürgető szavait visszhangozzák a Lukács evangéliuma 15. fejezetéből. Az elveszettségükben megholtakat nem tehetjük várólistára. Most kell megmenteni őket.

SEKÉLYES SZEMÉLYES ÉRDEKEK

Jézus felkavaró, de meggyőző képet fest a mérges, irigy bátyról. A

tékozló öcs felé tanúsított nagylelkű apai megbocsátás miatt felháborodván "nem akart bemenni" (28. vers). Majd így nyilatkozik: "Látod hány esztendeje szolgálok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, és te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal." (29. vers) A tékozló fiú megtalálása mellett az idősebb testvér panaszkodása kicsinyesen sekélyes és önző.

A 30. versben tulajdonképpen ezt mondja:

- Nekem nem tartottál bulit, nem adtál párnás padot, süppedő szőnyeget, neki bezzeg, világ-klasszis parti. Prostitúáltakra pazarolja az életét, mégis neki adod az összes klassz cuccot. Ez nem fair! Én lelépek.

A hozzáállással van a fő gond. Igaz. Viszont még mielőtt túl gyorsan ítélnék az idősebb fiú felett, mi a helyzet néhány ezredfordulós viszonyulással?

Nem mondják vajon a gyülekezeti idősebb testvérek, hogy:

- Elegem van, hogy mindig 15 ezer kilométerre élő emberekről hallunk. Viszont a Siker lépései c. sorozat érdekel a jövő héten!

A valódi pünkösti kitöltetés leglátványosabb és legmaradandóbb jellemvonása az elveszettek eléréseért lobogó szenvedélyes tűz

Nem mondják vajon a pásztorok, hogy:

- Teljesen foglaltak vagyunk; túl sok a misszionárius, túl sok az igény! Vajon hány utazó misszionárius hallotta már:

- Sajnos nem támogathatunk, testvér. Itt van az épület, a személyzet, a futó programok; túl szoros a költségvetés.

Vagy egy újabb, meghökkentő állítás:

- Nem fogadunk misszionáriusokat. Ébredés van nálunk, és nem szabad megszorítanunk Isten Szellemét.

Jelentéktelen? Nem. Rémisztő? Nagyon. Az efféle kijelentések miatt szellemi hátamon végigfut a megborzongás. Lehet, hogy ezek az ezredfordulós szavak közelebb állnak az idősebb testvér sekélyes, önző megnyilatkozásához, mint gondolnánk. Lukács evangéliumának 15. fejezete őszinte elgondolkodásra készít bennünket: megengedhetjük-e bármikor is, hogy saját érdekeink az Ő fontossági sorrendjét - kilencvenkilencet a pusztában hagyván az elveszett egy után menetelt - felborítsák?

A VALÓDI MEGELÉGEDETTSÉG

A Mester az elveszett megtalálásában fejezi ki legnagyobb örömét: "És ha megtalálja, felveszi a vállára örömeiben" (5. vers); "Örüljetelem velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat" (6. vers); "Örüljetelem velem, mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem" (9. vers). Majd végül az egészet megkoronázó kijelentés:

"Mindenem a tied. Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott" (31-32. vers).

Az elkényeztetett nyáj pátyolgatásánál, a drachma-érmék polírozásánál és a saját igazukat bizonygató idősebb testvéreknél mélyebb megelégedettség-forrásához invitál bennünket Jézus. Ez pedig az elveszettek megtalálásában rejlik. Ez az igazi egyház lakmusztesztje. Wesley hatása is erre terel. A "The Book of Discipline of the Methodist Church" (A metodista egyház fegyelmi [kézi]könyve) is így ír: "Krisztus valódi egyházának egyetlen tévedhetetlen fokmérője az, hogy vajon képes-e az elveszettet megkeresni és megtalálni, pünkösti szellemet és életet terjeszteni, az igei szentségből részt adni, valamint minden népet és nemzetet Krisztus evangéliumával átformálni."⁵

Egyetlen kérdés marad hát: Vajon milyen közel van a gyülekezetem Krisztus valódi egyházához?

Donald R. Corbin

az Assemblies of God amerikai pünkösti felekezet Külmissziós misszióágának afrikai területi igazgatója (Springfield, Missouri, USA)

- 1., Jegyzőkönyv; Az Assemblies of God irányító testülete; St. Louis (Missouri, USA), 1914.
- 2., John Wesley: Journal (Napló); Robert E. Coleman idézi a "Nothing To Do But To Save Souls" (Semmi más, csak a lelkek megmentése) c. munkájában (Francis Asbury Press; Grand Rapids, Michigan, USA; 1990) 32.o.
- 3., John Wesley: Minutes of Several Conversations... in 1784 (Néhány párbeszéd jegyzőkönyve... 1784-ből); ugyanott, 16.o.
- 4., John Wesley: A Letter to Mr. Law (1756. január 6.); Coleman 51.o.
- 5., The Book of Discipline of the Methodist Church (United Methodist Publishing House; Nashville, Tennessee, USA; 1988) 10.o.

Stanley M. Horton

Szótanulmány

LÁTOMÁSOK ÉS ÁLMOK

Vajon napjainkban adhat-e a Szent Szellem a hívő ember életében látomást és álmot? A Jóel 3:1-ben (Károlyi: 2:28) a próféta arról szól, hogy amikor Isten kitölti Szellemét minden emberre, a hívők látomásokat és álmokat fognak látni. Prófétai ajándék működött Péterben, amikor pünkösöd napján megerősítette Jóel ígérését: "...ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak". (Cselekedetek 2:17)

Jóel könyvében a szövegekörnyezetben hangsúlyos szerepet kap az, hogy Isten minden emberre kitölti Szellemét. Fiakon és lányokon keresztül fog szolgálni, nem számít, hogy idős vagy fiatal. Isten szolgáit használja, akár férfi, akár nő. A "minden ember" kifejezés magába foglal mindenkit - bármilyen háttérből, bármilyen bőrszínnel, bármilyen nemzetséggel. Egyértelmű: Isten azt akarja, hogy minden hívő részt vegyen, a társadalom bármely rétegéből is származik. Pünkösöd napján minden hívőt betöltött a Szent Szellem a nyelveken szólás bizonyítékával, és ez folytatódott a Cselekedetek könyvében, a korai egyháztörténelemben, majd végig az ébredések során.

A héberben a véneitek szó (זקנים) a zachan (szakáll) szóból ered. Teljes

szakállal rendelkező, érett korú férfit jelentett. A hangsúly nem is annyira a koron, mint inkább az érettségen, tapasztalaton van. Olyanokról van szó, akik bölcssek, meg tudják ítélni, mi a helyes és helytelen. Nekik is Isten Szellemének kitöltésére van szükségük ahhoz, hogy a mennyből származó álmokat álmódjanak, melyek áldásul szolgálnak népüknek.

A héber báchúrechem (ifjaitok) szó a báchar (kiválaszt) szóból ered. Ezek nem hétköznapi fiúk voltak - azokra a héber nyelv mást, a na'ar szót használná. Ezek a fiatal emberek már teljesen kifejlődtek, kb. 20 évesek, tele életerővel, nőtlenek. A Példabeszédek 20:29 velük kapcsolatban a koach-ot, azaz az

erőt, állóképességet említi. De még ők is elfáradhatnak, meglankadhatnak az élet versenypályáján (Ézsaiás 40:30). A Szent Szellem teljességére van szükségük, ha Isten szerint való álmokat akarnak álmodni, és ha azt akarják, hogy a Szent Szellem

ezeknek az álmoknak a megvalósításában használja őket.

Némelyek az feltételezik, hogy a fiatalok látomásai a jövőbe tekintenek, míg az idősök álmai a múltba. Ez vi-

A Szent Szellem arra akarja az ajándékokat használni, hogy növekedjék az Úrba vetett bizalmunk, az Igébe vetett hitünk, és az ígéreteken alapuló reménységünkől fakadó örömünk

A Szent Szellemtől származó álmok bennünket még inkább Isten szeretetére, követésére és Neki való engedelmességre buzdítanak

Jól
könyvében a
szövegkörnyezetben
hangsúlyos
szerepet kap az,
hogy Isten
minden
emberre
kitölti
Szellemét

szont nem biblikus. Az egész Biblia előre tekint. Az 'álom' szó (héber: chalom) több mint 60 alkalommal kerül említésre az Ószövetségben. Néha hétköznapi álmokra utal (Ézsaiás 29:8; Zsoltárok 73:30), de gyakran prófétai álom vagy Istenről és terveiről szóló kinyilatkoztatás a jelentése. Jákób álma a széles, hosszú létráról, amely összeköti a mennyet és a földet (1 Mózes 28:12-15) és Salamon gibeóni álma (1 Királyok 3:5-15) példa erre. Ezeket és sok más álmot Isten arra használt, hogy közvetett módon kommunikáljon népével. Az Ószövetségben Isten egyedül Mózesrel beszélt közvetlenül (4 Mózes 12:6-8). A párhuzamos görög szöveg a Cselekedetek könyvében (enypniois enypniasthésontai; "álmokat fognak álmodni") úgy is fordítható, hogy "látomásai lesznek álomban". Ez is arra utal, hogy a látomás és az álom a Bibliában bizonyos mértékig felcserélhető fogalmak.

Nem mindenkiben lehet viszont megbízni, aki Istentől származó álmokról beszél. A Biblia óvva int bennünket azoktól, akik álmot látnak, majd arra használják ezt, hogy bálványistenekhez vagy hamis istenimádatba vigyenek bennünket (5 Mózes 13:2-4). Ugyanebből a szakaszból az is kiderül, hogy a Szent Szellemtől

származó álmok bennünket még inkább Isten szeretetére, követésére és Neki való engedelmességre buzdítanak. Azt is alkalmazhatjuk erre a helyzetre, amit az Ige a gyülekezetről ír, t.i. hogy tüzetesen vizsgálja meg a prófétálás ajándékának megnyilvánulásait. Ez két dolgot

jelent: először is meg kell néznünk, hogyan igazodnak ezek az Igéhez, másrészt pedig át kell gondolnunk, Isten szerint nekünk mit kell tennünk ezekkel kapcsolatban. Ha az álmok valóban Istentől származnak, nem szabad csupán szórakozásként kezelnünk azokat.

A látomás szó (héber: chazon) a chazah szóból ered, aminek jelentésárnyalatai: "észlel, érzékel, előre lát". Néha az álom szó szinonimájaként használatos. A Cselekedetek könyvében párhuzamos görög szó, a horaseis természetfeletti látomásokat jelent, melyek többnyire üzenetet hordoztak a köz számára. Néha a jövőről szóló szimbolikus képek ezek, mint például Dániel álmai és látomásai könyve 7-12. fejezeteiben, vagy Ezékiel látomása a száraz csontokról, ahol a csontok azokat a szétszóródott izráelitákat jelképezik, akiket Isten visszavisz földjükre, akiknek megbocsát, és akikbe Szellemét helyezi (Ezékiel 37:1-14). Istentől jövő magyará-

zat kellett ezekhez az álmokhoz. József magyarázata a főpohárnok, fősütőmester és a fáraó álmaira (1 Mózes 40:9-41:30) Istentől származott (40:8; 41:16); József szavaival: "Istennél van a megfejtés." (40:8). Dániel is az Úrtól kapta álommagyarázatait (Dániel 2:20-23), noha Isten néha Gábrriel arkangyalt használta a jelentés közvetítéséhez (8:15-17; 9:21-23).

Ugyanez a szó, a chazon, használatos Isten bibliai könyvekben adott kijelentésére is, mint például az Ézsaiás 1:1-ben, Abdiás 1-ben és a Náhúm 1-ben. Azt emeli ki az Ige, hogy az egész prófécia Istentől származó, Szent Szellem által inspirált kinyilatkoztatás. Ez is azt erősíti meg, hogy a

*Pünkösöd napján
minden hívőt betöltött
a Szent Szellem
a nyelveken szólás
bizonyítékával,
és ez folytatódott
a Cselekedetek
könyvében, a korai
egyháztörténelemben,
majd végig
az ébredések során*

Nem
mindenkiben
lehet
megbízni,
aki Istentől
származó
álmokról
beszél

mennyből jövő álmok és látomások mindig összhangban lesznek a Szentírással.

A Példabeszédek 29:18-ban azt a kinyilatkoztatást kapjuk, hogy ahol nincs látás, elpusztul a nép (azt is jelentheti, hogy minden korlátozástól megszabadul, azaz megvadul, mint ahogy ez napjaink társadalmában is egyértelműen tetten érhető, és így elpusztul). Az igevers másik fele bemutatja, hogy a látás Isten Igéjéhez kapcsolódik (héber: tórah; "instrukció" - olyan kifejezés, amely az egész Szentíráshoz vonatkozik).

1906-ban, az Azusa utcai ébredés

során Los Angelesben feljegyeztek jó néhány álmot és látomást. Az édesanyám ekkor 11 éves volt. Egyszer meglehetősen beteg volt, de a szülei nem akartak lemaradni az összejövetelről, hiszen minden alkalmon csodálatos dolgok történtek. Imádkoztak hát érte, majd ágyba tették, és ott hagyták. Ekkor látomást látott, melyben két vonat haladt két egymás melletti sínpáron. Minden egyes álmomán az ő szerelvényében utazó fiatalok átmentek a másik vonatba, és arról akarták meggyőzni az ott utazókat, hogy jöjjenek át ide. Egy idő után a másik vonat elkanyarodott, és távolabbról szörnyű ütközés robaja hallatszott. Az ő vonatja egy gyönyörű állomásra érkezett, őt pedig egy pompás palotába kísérték. Ekkor Jézust pillantotta meg, amint egy férfivel beszélgetett. Ruhájuk ragyogott. Letekintve látta, hogy az ő ruhája is ragyog. Jézus rá mutatott, és ezt mondta az embernek:

- Látod azt a kislányt? Meggyógyítottam. Itt ért véget a látomás, és édesanyám

teljesen meggyógyulva kelt fel az ágyból. Másnap este bizonyosságot tett az Azusa utcai összejövetelen, ami másokat is arra bátorított, hogy higgyenek a Gyógyítóban.

Manapság, amikor a világban igen nagy nyomás nehezedik mind keresztyénekre, mind a Bibliára, bátorítanunk kell a híveket - fiatalokat és időseket egyaránt -, hogy nyíljanak meg az Istentől származó álmok és látomások előtt. A Szent Szellem arra akarja ezeket használni, hogy növekedjék az Úrba vetett bizalmunk, az

Igébe vetett hitünk, és az ígéreteken alapuló reménységünkön fakadó örömünk.

Stanley M. Horton (Th.D)

az Assemblies of God amerikai pünkösdi közösség Pünkösdi Tankönyv Projektjének koordinátora, valamint az Assemblies of God Theological Seminary (Springfield, Missouri, USA) teológia nyugalmazott tanára.

Manapság, amikor a világban igen nagy nyomás nehezedik mind keresztyénekre, mind a Bibliára, bátorítanunk kell a híveket – fiatalokat és időseket egyaránt –, hogy nyíljanak meg az Istentől származó álmok és látomások előtt

Prófétai ajándék működött Péterben, amikor pünkösd napján megerősítette Jóel ígérését: "...ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak"

Cselekedetek 2:17

TÁRHÁZ

Teológiai cikkek sorozata keresztyén vezetők számára
Az amerikai ENRICHMENT c. magazin válogatásának magyar nyelvű kiadása

Ingyenes bemutató példányért
hívja a 06-1/222-0086-os
telefonszámon
az Evangéliumi Pünkösdi
Közösség Országos Titkárságát!

Amennyiben kiadványunk elnyerte tetszését,
a kiadás költségeihez 3000 Ft/év adománnyal
hozzájárulhat, mi pedig rendszeresen elküldjük
Önnek a megjelölt példányokat.

Levélcím: 1143 Bp., Gizella u. 37.

Fulton W. Buntain

STEN TERVE:

AZ EGÉSZSÉGES CSALÁD

Egy éppen becsapódás előtt álló repülőgépen négyen ültek: a pilóta, egy fizikus lángelme, egy pap és egy kisfiú. Az utolsó pillanatban a pilóta bejelentette:

- Négyen vagyunk, de csak három ejtőernyőnk van. Én családos ember vagyok, nekem kell gondot viselnem róluk, ezért életben kell maradnom. - Gyorsan felvette az ejtőernyőt, és kiugrott a repülőből.

Talpra ugrott a fizikus.

- Én nagyon intelligens vagyok. Olyan ismeretek vannak birtokomban, melyekre szüksége van a világnak. Életben kell maradnom. - mondta, és már zuhant is.

A pap odafordult a fiúhoz, és így szólt:

- Fiam, nekem nincs családom. Jó életet éltem, velem minden rendben van. Fogd az ejtőernyőt, én maradok.

A fiú mosolyogva válaszolt:

- Atyám, ne is folytassa. Mindketten megmenekülünk. A világ legokosabb embere a hátizsákkal a hátán ugrott ki a repülőből az előbb!

Az intelligens emberek is viselkedhetnek éretlenül. A tények azt mutatják, hogy nem feltétlenül van az okos embereknek erős, boldog családjuk.

Mindannyiunk vágya, hogy boldog családjunk legyen, vagy valamiféle szeretetteljes, biztonságot nyújtó, gondoskodó közösséghez tartozzunk. A valahova tar-

tozás szüksége valójában az egyik leg-
elemibb emberi szükséglet.

A *Secrets of Strong Families* (Az erős család titka; Little Brown, 1985) c. könyv az erős és boldog család hat tulajdonságát mutatja be. A könyv állításainak alapjául egy háromezer családot felölelő, tízéves kutatás eredményei szolgáltak.

A könyv alaptétele az, hogy a boldog házaspárok mondták magukat boldognak. A jól működő szülő-gyermek kapcsolatok hoznak megelégedést. Egy másik közös nevező volt az, hogy a családtagok egészséges módon töltötték be egymás szükségét.

A világ szenvedése és nyugtalansága nagy részének hátterében a boldogtalan családi helyzetek állnak. Az emberek általában a vallást vagy a politikát okolják boldogtalanágukért, de gyakran ez inkább deficitese kapcsolati nyűglődésükből fakad, amit nem mindig tudnak kontrollálni.

Vajon miért oly jellemző sok családra, hogy a családtagok nem jönnek ki egymással? Miért nem találnak közös alapot a békés megelégedettségre?

Pál apostol feltárja a napjainkban számos családra jellemző betegség forrását: saját akaratunk cselekvése (lásd Róma 7:19-20). Természetes hajlamaink alapján nem azokat a helyes döntéseket hozzuk meg, melyekkel egészsé-

ges családot építhetnénk és tarthatnánk fenn. Személyes problémánk egy olyan velünk született tulajdonságból fakad, ami olajként táplálja a helytelen cselekvés tüzét : az önzés.

Gyermekünket nem tanítjuk a rossz cselekvésére - legalábbis ha nem vagyunk hivatásos bűnözők. Az erre való hajlam bennünk van. Nem tanítjuk gyermekünket hazudni. Elég természetesen fakad az belülről. Sőt, még a csecsemőkben is kialakul a hazudás egy fajtája. Tudja, hogy sírása az anyát rögvest maga mellé rendeli, így néha kis pelenkás ámitó lesz belőle.

Pál apostol így ír: "Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?" (Róma 7:24) Mindnyájunknak jók a szándékai. Figyelmes, kedves emberként mindnyájan boldog családot szeretnénk, mégis, gyakran teszünk olyasmit, amit meg kell bánnunk.

Pál azt tapasztalta, hogy viselkedési dilemmájára csak Istennél talál megoldást: "Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!" (25. vers) Személyes megpróbáltatásai között is tudatosan hálás volt. Ez a reakció hasonlít a Secrets of Strong Families c. könyvben feltárt jellemvonásokra. Vegyük most szemügyre a boldog családok sikerének közös tényezőjét.

1) A boldog család olyan egyénekből áll, akik elkötelezték magukat egymás felé. Személyes szükségleteik és vágyaik elé kell helyezniük a családot azoknak, akik egy adott családi egységben bensőséges kötődésre vágnak. Legnagyobb vágyuk és legerőteljesebb elhatározásuk az, hogy együtt maradjanak, és békeességben éljenek. Az egyik házaspár ezt mondta: "Mindkettőnk arra bízhatja a másikat, hogy saját céljait próbálja megvalósítani. Ugyanakkor mindketten azonnal lemondanánk minden olyan tevékenységről és célról, amely házastársi létünket fenyegetné." Ez más szóval önzetlenség.

2) A boldog kapcsolatokat a másik fél megbecsülése szövi át. Mennyivel különbözik ez a napjaink kapcsolatait annyira jellemző ócsárló, kritizáló magatartástól! Az erős, boldog családban mind a jelentős, mind a jelentéktelen dolgokért kifejezik méltányolását. Népszerűek a 'Köszönöm!', és más hasonló kifejezések.

3) Az egészséges családi egységekre a jó kommunikáció jellemző. Valaki azt mondta: "A kommunikáció a kapcsolat essenciája." Kommunikáció nélkül nincs kapcsolat. A kutatások kimutatták, hogy egy átlagos házaspár hetente mindössze 17 percet szán beszélgetésre. Egy hét 10.080 percből áll. Vajon mit lehet leszűrni ebből a mai kapcsolatok állapotáról?

***Mindannyiunk vágya,
hogy boldog családjunk
legyen, vagy valamiféle
szeretetteljes, biztonságot
nyújtó, gondoskodó
közösséghez tartozjunk***

A tartalmas beszélgetéseknek gyakran már kisebb jelentőséget tulajdonítanak házasságkötés után. Talán ez az egyik oka, hogy a házaspárok az életükben tapasztalható unalom és egyhangúság miatt panaszkodnak.

4) Az erős családok sok időt töltenek egymással. 1500 gyermeket kérdeztek meg arról, hogy szerintük mi tesz egy családot boldoggá. A legnépszerűbb válasz az volt, hogy az együtt végzett tevékenységek. A gyermekekkel töltött idő sokat mond nekik felőlük tanúsított szeretetükről. Tudniuk kell, hogy számunkra ők nem sok kis felesleges kolonc, s a legjobb módja, hogy mindezt tudassuk velük az, ha beletervezzük őket is a tevékenységeinkbe.

**Az egészségesebb
családjért
vett első
lépés a
saját önző
magaviseletünk
bevallása,
melyet az
abból való
megváltozásunk
érdekében
végrehajtott
konkrét
cselekedetek
követnek**

Az erős,
boldog
családban
mind a
jelentős,
mind a
jelentéktelen
dolgokért
kifejezik
méltányolásukat

5) A boldog családnak jó a problémamegoldó képessége. Az erős családban a problémák közelebb hozzák a családtagokat egymáshoz. A gyenge családban a problémák még távolabb viszik a családtagokat egymástól. A kutatás azt bizonyítja, hogy a stabil családokban a tagok egymásnak segítenek, amikor nehézségek jönnek, ami tüzes ellentéte azoknak a családoknak, ahol a tagok egymást vádolják egy-egy tragédia miatt.

**Személyes
szükségleteik és vágyaik
elé kell helyezniük
a családot azoknak,
akik egy adott családi
egységben bensőséges
kötődésre vágnak.
Az erős, boldog családban
mind a jelentős, mind a
jelentéktelen dolgokért
kifejezik méltányolásukat**

6) A stabil családok szellemi egészséget sugároznak. Az egészséges emberek családjában jelen van Isten. Sok helyütt viszont naponta csak egy ima hangzik el: az asztali áldás vacsoránál. Sajnos, az ilyen otthonokban nem igazán fordítanak figyelmet Istenre. Az egészséges családok olyan egyénekből állnak, akik becsületesen járnak el; tudják, egy nap megállnak Isten előtt, és számot adnak mindenről.

Isten egyháza várja azokat, akik önző életet élnek, és arra hívja őket, hogy egészségesebb, másokért élő életet éljenek.

Az egészségesebb családért tett első lépés a saját önző magaviseletünk bevállása, melyet az abból való megváltozásunk

érdekében végrehajtott konkrét cselekedetek követnek. A stabil családdá válás nem megy egyik napról a másikra. A tékozló fiúhoz hasonlóan egyszer csak eléünk lesz életünk bizonyos helyzeteiből. Azt mondjuk:

- Elegem van abból, hogy a disznókkal élek. Sikeres akarok lenni. Haza megyek. (Lásd Lukács 15:11-32).

Élete addigi szakaszában az önzés által motivált tékozló fiút hozzáállása megváltozott, amikor visszatért az apjához. Az önzést az alázat váltotta fel. Ahelyett, hogy neki szolgálnának, hajlandó volt ő szolgálni.

A történetben az apa kisietett a fia elé. Vágyódott utána. Nagyon hiányzott neki. Ez Isten viszonyulásának egyszerűsített bemutatása, amikor is kérjük, hogy bocsássa meg önzésünket. Amikor bocsánatért és kapcsolataink gyógyulásáért fordulunk Hozzá, Ő fut hozzánk. A Bibliában ez az egyetlen eset, hogy a Mindenható siet...

Napjainkban túl sokan térnek esténként haza üres lakásba. Tömegek élnek kihűlt, szeretetlen családban: a kapcsolatok savanyúvá váltak, a szeretet meghidegült. A "túl sok, túl kicsi, túl késő" esete. A reménytelenség rájuk száll. Az amerikai gyermekek egyharmada ma apa nélküli családban nő fel. Képzeljük csak el a csonka családok következményeit néhány év múlva! Isten mindnyájunkat helyre akar állítani, belőlünk pedig erős, egészséges családokat akar felépíteni. Ideje hazatérnünk. Ideje újjáépíteni a romokat.

A stabil családhoz vezető út egyetlen önzetlen, a változást szem előtt tartó és Isten erejét igénybe vevő lépéssel kezdődik. Meg tudod tenni ezt a lépést meg ma?

Dr. Fulton W. Buntain

a First Assembly of God Life Center

(Tacoma, Washington, USA)

gyülekezet vezető pásztor

KEGYELMI AJÁNDÉKOK NAPJAINK GYÜLEKEZETÉBEN

4. rész: A beszédajándékok

Az I Korinthus 12:10-ben megnevezett beszédajándékok magukba foglalják a próféciát (prophéteia), a szellemek megkülönböztetését (diakriseis pneumatón), a nyelvek fajtáit (gené glóssón) és a nyelvek magyarázatát (hermeneia glóssón).

MEGHATÁROZÁSUK

A gyülekezetben beszédajándékon keresztül adott kinyilatkoztatás a legtöbb pünkösdi/karizmatikus teológus álláspontja szerint a következő okok miatt nem Szentírás minőségű: (1) Pál apostol a közvetlen szöveggörnyezetben (14:29) arra figyelmezteti a korinthusi gyülekezetet, hogy ítéljék meg az elhangzó próféciát - nyilvánvalóan helyállósága és tekintélye vonatkozásában -, s ezt soha nem kérte az Igével kapcsolatban. (2) A nyelveken szólás leírása arról beszél, hogy a Szent Szellem ihletésére az emberi szellem imádkozik; arról említést sem tesz, hogy Ige-szintű tekintélye lenne (14:14). (3) Az ajándékok megnevezett célja az épülés, nem pedig Szentírás ihletése (12:7; 14:3-5, 12, 19, 31).

A PRÓFÉCIA

A prophéteia szó újszövetségi használata arra utal, hogy a prófétálás spontán ihletett beszéd - ellentétben az Igé-

ből előre elkészített tanulmánnyal -, de ihletettsége nem hasonlítható a kánonhoz. A közlés tartalma előre mutatónak tűnik (pl. Cselekedetek 11:28; 21:10-11), miközben természetében buzdító jellegű (pl. I Korinthus 14:20-26; I Péter 1:10-12). Az újszövetségi prófétai szolgálat olyan jelentős volt, hogy az Ige az Efézus 4:11-ben az Úr által szolgálatba állított prófétákat a második helyen említi az apostolok után.

A prófécia mind jövőbeni eseményeket (Cselekedetek 11.28; 21:10-11), mind az emberi szív titkait (I Korinthus 14:20-26) napvilágra hozhatja, hogy közösségi vagy személyes buzdítást nyújtson.

A SZELLEMEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE

A szellemek megkülönböztetése (diakriseis pneumatón) szoros kapcsolatban áll a prófétai ajándékkal; arra a természetfeletti módon adott képességre utal, amely által képes valaki megkülönböztetni, hogy egy adott prófécia valójában Istentől származik-e vagy sem (ld. I Thesszalonika 5:19-22). Nem feltétlenül a prófétáló személy indítékainak felfedése ez, habár valóban hamis próféták leselkednek az egyház-

A nyelveken szólás olyan imádkozást jelent, amikor az emberi szellem az emberi elme határait túllépő módon szól. Ilyetén szellem kommunikációja ez Szellemmel

ra, és őket is azonosítani kell. A megítélés szüksége leginkább egyszerűen a prófétáló személy esendő percepciója miatt áll fenn. Megeshet, hogy legjobb szándéka ellenére is tévedés kerül az üzenetbe.

Ennek az ajándéknak az alkalmazása a prófécia szubjektív részére irányul. A prófécia-kat nem kell kritika nélkül zsinórmértéként, és így a hívő ember számára megfellebbezhetetlen igazságként elfogadni. "Mégmérés" vár rájuk (a diakriseis jelentéstartalma szerinti ítélet; pl. a béreabeliek a Cselekedetek 17:11-ben).

A prófécia mind jövőbeni eseményeket, mind az emberi szív titkait napvilágra hozhatja, hogy közösségi vagy személyes buzdítást nyújtson

NYELVEK FAJTÁI

A nyelveken szólás (gené glóssón) legegységesebb leírását az 1 Korinthus 14:14-ben találjuk: "Mert ha nyelveken szólva imádkozom, a lelkem [az eredeti szövegben "szellemem" - a fordító megjegyzése] ugyan imádkozik, de az értelmet nem használom." Ez alapján az igevers alapján a nyelveken szólás olyan imádkozást jelent, amikor az emberi szellem az emberi elme határait túllépő módon szól. Ilyetén szellem kommunikációja ez Szellemmel.

A kontextus tágabb tartalommal ruházza fel a nyelveken szólást; bele tartozik az ima, éneklés, dicséret és hálaadás (15-17. vers). A Cselekedetek könyvében található bizonyíték megerősíti, hogy a nyelveken szólás dicséret, Isten csodáinak hirdetése (ld. Cselekedetek 2:11; 10:46; 19:6).

Az 1 Korinthus 14:2 alapján gyakran azt mondják, hogy a nyelvek fajtái kizárólag az ember Isten felé irányuló beszédét jelentik: "Mert aki nyelveken szól, nem emberekhez szól, hanem Istenhez. Nem is érti meg őt senki, mert a Lélek által szól titkokat." Ez az igevers az emberi szellem Istenhez szóló közlését hangsúlyozza a nyelveken szólásban, ugyanakkor nem feltétlenül zárja ki Isten üzenetét az ember felé.

A 14:2 szövegének ember-Isten vonatkozása valószínűleg a szöveggörnyezetben (14:1-17) tárgyalt nyelvek magyarázata itteni hiányával függ össze. Ha egy összejövetele valaki

nyelveken szól, és nem jön rá magyarázat, akkor az a személy csak Istenhez szól, mivel a szöveg tartalma ismeretlen marad a gyülekezet előtt.

A NYELVEK MAGYARÁZATA

A nyelvek magyarázata az ismeretlen nyelven adott kijelentés lefordítására (herméneuó különböző alakjai) utal. Ez a fordítás az üzenet tartalmát a gyülekezet nyelvén közli, hogy mindenki épülhessen általa. Nem építő az üzenet, ha nem érthető az a jelenlévők számára (1 Korinthus 14:1-19).

A nyelveken szólás imádat jellege mellett, hagyományos gyakorlatunk azt mutatja, hogy a nyelvek magyarázata majdnem mindig prófétai tartalmú, azaz a magyarázat majdnem kizárólag Isten üzene-

Minden ajándék a gyülekezet épülésére adatott; semelyikük sem érhet el önmagában olyan eredményt, mint összhangban együtt. A Szent Szellem saját akarata szerint osztja szét ezeket, hogy az emberek felépüljenek, megújuljanak, felfrissüljenek és igazságban járjanak, miközben Jézus Krisztus rajtunk keresztül építi dicsőséges Királyságát

te az ember felé. Az I Korinthus 14:1-5 tanítása arra utal, hogy az építő jelleg szempontjából a prófécia egyenértékű a nyelvek magyarázatával, viszont nem állítja és nem is sejteti, hogy a tartalom azonos lenne. Miközben nincs bibliai biztosítéka annak, hogy valaki a régi gyakorlatunk helyességét érdemben vitassa, a korinthusi első levélben és a Cselekedetek könyvében bőséges bizonyíték áll rendelkezésre arra nézve, hogy a nyelveken szólás tartalma az ember szellemének mondanivalója is lehet Isten felé.

Így lehetséges, hogy az elhangzó magyarázat tartalma alkalmanként az ember Isten felé való beszéde ima, dicséret, hálaadás vagy ének formájában.

A BESZÉDAJÁNDÉKOK HATÁSA A SZOLGÁLATRA

A beszédajándékok célja a Gyülekezet építése. Ehhez az elhangzó beszéd tartalmát használják fel. A prófécia szólhat csoportokhoz és egyénekhez, megnyilvánulhat buzdítás és jóvendülés formájában. A fogadó személy/csoport imádkozzék a prófécia társajándékáért, a szellemek megítéléséért, hogy értékelni lehessen az elhangzottakat. Voltak olyan magukat prófétáknak valló személyek, akik néha visszaéltek ezzel az ajándékkal, különösképpen az egyének felé való szolgálat során.

A prófécia bibliai kritériumok szerinti következetes használata segít megőrizni a egyensúlyt, amikor a gyülekezetben ez az ajándék megnyilvánul. Ha valaki ezzel az ajándékkal van felruházva, a bátorítás erőteljes eszközévé válhat a gyülekezetben, amit soha nem szabad megvetnünk (pl. I Thesszalónika 5:19-22), de mindig meg kell mérnünk és irányt kell mutatnunk.

A Szent Szellem által közölt prófécia mindig épít, nem pedig rombol. Isten népének áldásává válik. Megerősít és megújít, nem pedig félelmet, nyugtalanságot kelt. Soha nem ragadja magához a pásztor Istentől kapott tekintélyét. Ez az ajándék nyilvánvalóvá teszi a hitetlenek szíve szándékát, és megtérésre, imádatra indítja őket (I Korinthus 14:20-25). Végül, a helytálló prófécia a szeretet I Korinthus 13:1-7 terjedő szakaszban rögzített alapelveit tükrözi.

A nyelveken szólás és a nyelvek magyarázata együtt éppen annyira a gyülekezetet építik, mint a prófécia. A nyilvános alkalmon ezt a nyelveken szólás egyedül nem képes elvégezni az üzenet megértésének hiánya miatt; még akkor sem, ha a meg nem magyarázott nyelveken szólás igenis a beszélő épülésére szolgál (I Korinthus 14:1-5, 18-19).

A megmagyarázott nyelveken szólás a gyülekezetet ima, dicséret, hálaadás, ének és Isten csodáinak megvallása által építi, és így a prófétai ajándék kiegészítőjeként szolgál.

VÉGSŐ KÖVETKEZTETÉS

A sorozatban tárgyalt összes ajándék a gyülekezet épülésére adatott; semelyikük sem érhet el önmagában olyan eredményt, mint összhangban együtt. A Szent Szellem saját akarata szerint osztja szét ezeket, hogy az emberek felépüljenek, megújuljanak, felfrissüljenek és igazságban járjanak, miközben Jézus Krisztus rajtunk keresztül építi dicsőséges Királyságát.

Douglas A. Oss (PhD)

a Capital Christian Center pásztor
(Salt Lake City, Utah, USA)

A próféciaikat nem kell kritika nélkül zsinórmértékként, és így a hívő ember számára megfellebbezhetetlen igazságként elfogadni

apostol **PRÓFÉTA** evangélista pásztor tanító csodatévő erők
gyógyítások gyomoltások nyelvek nemei nyelvek magyarázata
prófécia adakozás szellemek megkülömböztetése bölcsesség igéje

AMIT A SZEKTÁKRÓL MINDENKINEK TUDNI KELL

A történelmi
keresztyénség
és a szekták
szétválásának
legfontosabb
kiindulópontja
az Úr Jézus
Krisztus
személye,
természete
és munkája

Susan Strom először egy szórólapon találkozott a Heaven's Gate (Menny kapuja) nevű szekta tanításaival Oregon állam egyetemén, és elkezdett vonzódni a csoportosuláshoz.

A vezető - akit követői egyszerűen Do (ejtsd: Doi) névvel illeltek - ígérete szerint a szekta tagjai földön kívüli módon megmenekülnek a közelgő világméretű katasztrófától. (A szekták gyakran nagy sikerrel élnek vissza az emberek jövőbeli eseményektől való szorongásaival.)

A manipulálás mestereként Do saját virtuális valóságába csalogatta bele követőit; ebben a világban ő volt az úr.¹ (A szekta alapítója vagy vezetője által hangoztatott ellenőrizhetetlen kinyilatkoztatások a szekta hűséges követői szívének és elméjének kontrolálására szolgálnak.)

Tanítványai azt hitték, hogy ő egy új "Képviselő" volt, akit az Atya küldött, hogy Jézus Krisztus befejezetlen munkáját elvégezze. "Napjaink társadalmában én ugyanazt a pozíciót töltöm be, mint Az, aki Jézusban volt akkor." - hirdette a szekta honlapján a világegyetem önjelölt messiása, Marshall Herff Applewhite.²

A Do által szervírozott mérgezett szellemi svédasztal követői számára végül halálos desszertet tartogatott: altatóval kevert pudingot.³ Susané volt az egyik holttest a 39 közül, melyet a San Diego megyei rendőrkapitányság 1997. március 26.-án megtalált.

A KIINDULÓPONT: JÉZUS KRISZTUS

Mi a szekta elsődleges ismertetőjele? Hogyan lehet felismerni azokat a sötét szellemi erőket, amelyek Marshall Applewhite, Jim Jones, David Koresh, Joseph

Smith Jr., Mary Baker Eddy, Marishi Mahesh jógi, Sun Myung Moon és sok más spirituális vezető tanai és cselekedetei mögött rejlnek?

A szekta "olyan csoportosulás, amely egy adott személy bibliai értelmezése köré polarizálódik, és alapjaiban eltér az ortodox keresztyénség kardinális dogmáitól, különösen attól, hogy Isten Jézus Krisztusban vált emberré."⁴ Szekta jöhet létre, ha az ember egyszerűen "fel akarja javítani" az Isten által adott utat.

Pál apostol komoly figyelmeztetése leleplezi a szektarendszerekben működő alapvető erőszervezet körmönfont, ugyanakkor módszeres vázát, melynek célja az ál-Jézus Krisztus elfogadtatása - "más Jézus hirdetése, nem akit mi hirdettünk" -; akit a "más szellem" hamis erőforrása követ; mindez egy "más evangélium" hamis tekintélyéből ered (2 Korinthus 11:4).

A történelmi keresztyénség és a szekták szétválásának legfontosabb kiindulópontja az Úr Jézus Krisztus személye, természete és munkája. Ezért a gyülekezetek, csoportosulások vagy szekták tanítása megítélésének végső kritériuma - mely által elválaszthatjuk a gyülekezetet a többitől, felismerhetjük az "igazság Szellemét és a tévelygés szellemét" (1 János 4:6) - ez a kérdés marad: Mi a véleményed a Krisztusról? Kinek a Fia Ő? (Máté 22:42) Milyen választ adnak erre a kérdésre a különféle szekták?

A Jehova tanúi (Watchtower Bible and Tract Society) közössége azt vallja, hogy Jézus tulajdonképpen Mihály arkangyal, Jehova Isten első és leghatalmasabb teremtménye, aki meghalt, láthatatlan szellemként feltámadt, és - kivéve a hűséges nyáját, azaz a Jehova tanúi vezetőségét -

az emberek számára láthatatlanul visszatért a földre 1914-ben.

A mormon vallás (Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza) hívei azt hirdetik, hogy Jézus egy feltámadt, megdicsőült ember, Ádám törvénytelen leszármazottja, aki végül istenné - sok közül az egyik istenné - fejlődött. (Hiszik, hogy minden mormon férfi elérheti, hogy isteni szintre emeltessen, mert hitük szerint ők a melkisédeki papság kizárólagos letéteményesei.)

A szcientológia a Názáreti Jézust egy "isteni ideának" tartja. A moonista Egyesítő Egyház álláspontja szerint Jézus kudarcot vallott földi küldetésében, mert idejekorán feszítették keresztre. Meg kellett volna nősznie, és "tökéletes, büntelen családot" kellett volna alapítania, ezért most a "Második Advent Ura", Sun Myung Moon az, aki befejezi Krisztus félbe maradt munkáját.

A Bahá'i Hit követői Jézus Krisztusról azt tartják, hogy ő csupán egyike Isten kilenc megnyilvánulásának a világban. Az unitáriánusok szerint a Názáreti csak egy jó ember volt, akit követői tévesen istenítettek. A spiritiszták Jézus Krisztust magas szintű médiumnak tartják a testen kívüliség hatodik szférájából. A Unity School of Christianity nevű szekta Jézusa olyan ember, aki "isteni ideált" alakított ki.

A Rózsakeresztesek hitvallása szerint Jézus a kozmikus tudat megnyilvánulása. A Transzcendentális Meditációt hirdető Maharishi Mahesh jógi azt tanítja, hogy noha Krisztus is egy felvilágosult guru, mégsem szenvedett soha senkiért. A New Age mozgalom Jézusáról az derül ki, hogy ő valójában egy panteista szélhámos, aki az emberiség feltámad lelkiismereteként tetszeleg.

Ez a rövid kivonat ismertetés jól ábrázolja a szekták azon heves erőfeszítéseit, melyekkel tudatlan tagjaik életébe "egy másik Jézust" akarnak bevezetni, ami végül teljes pusztulásukhoz vezet:

"Történelmileg ez a perverzió nem csupán Urunk tanításához, hanem ami még jelentősebb, Krisztus személyéhez fűződik; magától értetődik ugyanis, hogy ha a ma-

gáról Krisztusról - t.i. személyéről, természetéről és munkájáról - szóló dogma elferdítették, az Életadó identitása csorbát szenved, és így párhuzamosan azt az éleetet is megtagadják, amelyet Ő adni akar.¹⁵

A szekták ravasz és megtévesztő lépése a Keresztyén terminológia új értelemmel való felruházása, ami végül a gyanútlan érdeklődő törbe csalására irányul. Jóllehet szellemi javakat ígérnek hű követőiknek, "Jézusuknak" nincs hatalma a megváltásra!

AZ ERŐFORRÁS LELEPLEZÉSE

A szekták és az okkultizmus támogatói előtt jelentős szellemi források tárulnak fel. A hamis gyógyítás, nyelveken szólás, prófécia, csodatétel, ismeret beszéde mind tetten érhető birodalmukban (ld. 2 Thesszalónika 2:8-12).⁶ Minden egyes korszakban az Egyháznak meg kellett fogadnia az Úr szellemi szélhámosokról (Máté 7:15-23), hamis krisztusokról és "jeleket és csodákat" tevő hamis prófétákról (Máté 24:4-5, 23-24) adott figyelmeztetését.

János apostol Istentől ihletett leírást ad a szekták háttérében álló hamis források leleplezésére:

"Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, most meg is jelent; mégpedig sok antikrisztus jelent meg... Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, mert tagadja az Atyát és a Fiút." (ld. 1 János 2:18-22)

János levele az evangéliumot megfertőző doketista gnoszticizmus tévelyítő nyomulása ellen írott apologetikus mű. A doketizmus azt tanítja, hogy Krisztus valójában nem lett testté, hanem csak embernek tűnt; kizárólag a titkos ismerettel rendelkező, felvilágosult beavatottak észlelheték, hogy a Názáreti Jézus csak fantom, nem testet öltött Isten.⁷

János az "utolsó órában" ír. Valószínűleg arra gondolt, hogy ez a vég előtti utolsó állapot, noha a korai keresztyének a Jézus Krisztus első és második visszajövetele közötti teljes időszakot az utolsó időknek tar-

Pál apostol komoly figyelmeztetése leleplezi a szektarendszerekben működő alapvető erőszervezet körmönfont, ugyanakkor módszeres vázát, melynek célja az ál-Jézus Krisztus elfogadtatása

A szekta olyan csoportosulás, amely egy adott személy bibliai értelmezése köré polarizálódik, és alapjaiban eltér az ortodox keresztyénség dogmáitól, különösen attól, hogy Isten Jézus Krisztusban vált emberré

tották. Ír az antikrisztusról (egyes szám) és sok antikrisztusról (többes szám) is. Szellemi hamisítványok fémjelzik az "utolsó órát".

Az antikrisztus szó egy összetett görög kifejezésből ered. Az anti prepozíció itt valaminek a helyében, valami helyett jelentést hordozza,⁸ a christos tő pedig Felkentet jelent⁹. Így mind az antikrisztus, mind az antikrisztusok szó ezt jelenti: a Biblia Krisztusát egy hamis krisztusra kicserélni.

Mi a közös az antikrisztusban és az antikrisztusokban? Az "antikrisztus szellemének" hajtóereje (1 János 4:3). János az antikrisztus szellemének négy ismertetőjelére hívja fel a figyelmünket:

1. Az egyházból indul ki (1 János 2:19; Cselekedetek 20:28-31). Természetéből adódik, hogy ott működik, ahol hirdetik az evangéliumot, hiszen az a célja, hogy a bibliai kinyilatkoztatás Jézusát egy szélhámusra cserélje.
2. Tagadja, hogy Jézus Krisztus a Messiás. Következésképpen tagadja azt is, hogy Krisztus a világ egyetlen megváltója a történelemben (János 1:18; 1 János 2:22).¹⁰
3. Tagadja a Szentháromság dogmáját - különösen az Atya és Fiú kapcsolatát tekintve.¹¹
4. Tagadja, hogy a Messiás "testben jött el" (1 János 4:2-3). Tagadja, hogy az igaz Isten lett testté a Názáreti Jézus személyében.

Isten Fia evangéliumának szolgálaként "magát a keresztyénséget - az apostolok által hirdetett, a mártírok által bizonyított, a hitvallásokban testet öltött és az [apostoli] atyák által kifejtett hitet - kell védelmeznünk."¹² Minden szellemi erőforrást először ellenőriznünk kell Isten tévedhetetlen Igéje alapján, mielőtt az erő hatásának örvelezhetnénk.

Kerry D. McRoberts

a Kings Circle Assembly of God amerikai püünkösdi gyülekezet pásztorja (Corvallis, Oregon)

- 1., Lásd Walter Martin: The Kingdom of the Cults (Bethany House Publishers; Minneapolis, Minnesota, USA; 1985, átdolgozott kiadás) 3. fejezetét: "The Psychological Structure of Cultism", ami a szellemi megtévesztés pszichológiai hatásairól írt kiváló tanulmány.
- 2., Newsweek, 1997. április 7.; 41.o.
- 3., A szekták szocio-pszichológiai agymosási technikáiról szóló kiváló tanulmányt ld.: Ronald Enroth: The Lure of the Cults (Christian Herald Books; Chappaqua, New York, USA; 1979).
- 4., Walter R. Martin: Rise of the Cults (Vision House Publishers; Santa Ana, Kalifornia, USA; 1977) 11-12.o.
- 5., Martin: The Kingdom of Cults; 377.o.
- 6., Az okkult szó (latin: occultus; jelentése: rejtett, titkos) olyan természetfelettségre utal, amely természetéből adódóan ellenőrizhetetlen (ld. Cselekedetek 26:26). Természetét illetően a bibliai kinyilatkoztatás történelmi, és így ellenőrizhető (ld. Cselekedetek 2:22kk).
- 7., Certhinus (i.sz. 85 körül) volt az első ismert pártfogója ennek a tévtanításnak. Azt hirdette, hogy Jézus csak abban tért el a többi embertől, hogy bölcsőbb és jobb volt; mindenki felfedezheti magában a Krisztust a gnózis titkos ismeretébe való beavatás által. Tanítása szerint Jézusra bemelegítéskor szállt a mennyei Krisztus, aki azonban Jézus kereszthalálakor elhagyta őt.
- 8., Az anti előjárószo teljes jelentéstartalmát lásd: Joseph Henry Thayer: Greek-English Lexicon of the New Testament (Zondervan; Grand Rapids, Michigan, USA; 1976) 49.o.; Dr. Varga Zsigmond: Újszövetségi görög-magyar szótár (Református Zsinati Iroda Sajtóosztálya; Budapest; 1992) 66.o.
- 9., Walter Bauer: A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature (University of Chicago Press; Chicago, Illinois, USA; átdolgozott kiadás, 1979) 886-87.o.
- 10., Lásd: Kalkedóni hitvallás (Kalkedóni zsinat; i.sz. 451; Jézus Krisztus isten- és ember-természete kapcsolatának egyházi definíciója)
- 11., Lásd: Níceai hitvallás (Níceai zsinat; i.sz. 325)
- 12., C.S. Lewis: Christian Apologetics; in: God in the Dock: Essays on Theology and Ethics (szerkesztő: Walter Hooper; Eerdmans; Grand Rapids, Michigan, USA; 1970) 90.o.

Wayde I. Goodall

IMÓTEUS

PÁL

PÁL NÉLKÜL

BARNABÁS NÉLKÜL

Szolgálatom elején megadatott számomra az a kiváltság, hogy Istennek egy csodálatos embere mellett szolgálhattam ifjúsági pásztorként. Szolgáló vezetése, istenes, áhítatos élete és példamutató szolgálata közel két évtizedig formálta életem. Hálás vagyok Istennek, hogy behozta az életembe Charles Anderson pásztor. Szelíden bemutatta, hogyan kell Isten nyáját szeretni, pásztorolni. Mentorom volt, egy kis darab belőle mindig része lesz az életemnek. A vele való szolgálat során írtam az alábbi cikket, és a véleményem azóta sem változott. Ma minden eddiginél jobban látom a mentorlás értelmét.

"Hogyan vergődök majd zöldágra ezzel a hapsival? Úgy tűnik, már teljesen a saját útját járja."

"Soha nem szolgálhatok úgy, ahogyan Isten várja tőlem. A pásztor megköti a kezem, mindig lefoglal az ő dolgaival."

"Bárcsak több lehetőségem lenne igét hirdetni! Másképp hogyan várhatja el, hogy tanuljak? Különben is, azt hiszem, igen jó prédikátor vagyok..."

"Hát, vannak néhányan, akik panaszkodnak rá... Kezdem azt hinni, hogy igazuk van!"

Az ilyen és ehhez hasonló gondolatok nem szokatlanok gyülekezeteink fiatalabb szolgálattelvéi részéről. Gyakran a vezető- és segédpásztor kapcsolatát leginkább a frusztráció jellemzi.

Véleményem szerint a szolgálótársak (ifjúsági-, tanítói-, zenei- stb. szolgálattelvéők) rövid szolgálati idejének egyik legjelentősebb oka a feszült munkakapcsolat.

Mit tehetünk azért, hogy nagyobb legyen a megértés és jobbak a kapcsolatok a munkatársi csapatban?

Jézus mellett volt jó néhány szolgálótárs hároméves szolgálata során. Hogyan viszonyultak egymáshoz? Milyen vezető volt Jézus?

PÉLDAMUTATÁS

Jézus folyamatosan példát mutatott útitársainak; nem csupán a csodatételben, gyógyításban, és más izgalmas cselekményekben, hanem hozzáállásban is: a gyermekek gyengéd befogadásában, a házasságtörésen kapott asszony helyzetének megértésében, az úgynevezett jelentéktelen emberek szeretetében, a tanítványok iránt tanúsított állandó türelmében. Ha mindent összevetünk, kide-

rül, hogy tanításainak Ő maga volt az élő megtestesítője.

Ha megvizsgáljuk Pál, Péter, Timóteus és más kortárs vezetők és tanítványok életét, hasonló képet kapunk. Mindannyian próbáltak azok lenni, amiről prédikáltak. Úgy éltek, ahogy gondolkodtak. Valódi példaképei voltak azoknak, akik felé Isten helyezte őket.

Ugyanennek kellene a mai vezetőkre is vonatkozni. A pásztoroknak és szolgálótársaknak a híveik példaképének kellene lenniük.

SZOLGÁLAT - EGYSÉGBEN

Lehet-e vajon egység a gyülekezetben, ha nincsen a vezetők között? Nem mondom, hogy lehetetlen, de úgy érzem, nagyon nehéz lenne.

Ismertem olyan segédpásztorokat, akik erősen ellenszenveztek a vezető pásztorral, és fordítva. Vajon tényleg azt hisszük, hogy ez elkerüli az emberek figyelmét? Ismerik az egymás iránt táplált érzelmeinket: érzékelik, ha szeretjük egymást, és érzékelik, ha nem. Semmiképpen nem prédikálhatunk a gyülekezeten belüli egységről, ha mi magunk nem szeretjük és tiszteljük a velünk együtt dolgozókat. Az Úr azért imádkozott a tanítványokért, "hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk", és "hogy tökéletesen egyek legyenek" (János 17:22-23). Az egység közel áll Isten szívéhez. Ez a kulcsa az evangélizálásnak (János 13:34-35), a Krisztus testén belüli egészségnek (I Korinthus 12). Nekünk vezetőknek nem szabad megengednünk, hogy bármi is a szolgáló csapatunk egységének útjába férkőzzék. Ha egységet szeretnénk a gyülekezetben, mutassuk be a vezetőségben!

Isten nem csak arra hívott el bennünket, hogy bizonyos emberekkel együtt dolgozzunk, hanem hogy tanuljunk is tőlük

EGYÜTT ELTÖLTÖTT IDŐ

Lehet, hogy a szolgáló csapat tagjai még sohasem töltöttek időt érdemben egymással, vagy amikor együtt vannak, csak a munkáról folyik a társalgás. Vajon nem a feszített munkatempó, az időhiány az oka, hogy nem töltünk megfelelő időt egymással, vagy esetleg

nem is tartjuk fontosnak? Gondoljunk csak arra a sok bibliai példára, amikor a szolgálat során könnyedség, békeség, öröm, erő és csodálatos barátságok alakultak ki, mert az együtt dolgozók arra törekedtek, hogy egymást szeressék és tiszteljék.

Hol lenne vajon Pál barátja és munkatársa, Barnabás nélkül? Hol lenne vajon Timóteus barátja és munkatársa,

Pál nélkül? Ezek az emberek szívből szerették egymást, a gyülekezet pedig tudta ezt.

ALÁRENDELTSÉG EGYMÁSNAK

Az egymásnak való alárendeltség viszonyulás kérdése, aminek viszont az életünk részét kellene képeznie. Gyakran inkább versengés alakul ki a csapaton belül. Az ott töltött idő hossza, a kor vagy beosztás miatt mutatkozó fölény bizonytalanságot és kisebbségi érzést gerjeszt a fiatalabb munkatársakban, és még a látásukat is elhomályosíthatja. Nem kellene ennek így lennie.

Azt látom az Igében, hogy mindenki tiszteletben részesül, aki a pásztori szolgálatban részt vesz, bármilyen a kora, rangja vagy gyülekezete taglétszáma. Lehet, hogy az egyik csapattagban bizonyos ajándékok működnek, míg másokban más ajándékok. Ha mindenki él a másik aján-

Jézus folyamatosan példát mutatott útítársainak; nem csupán a csodatételben, gyógyításban, és más izgalmas cselekményekben, hanem hozzáállásban is

dékával, egyensúly jön létre, amelynek a gyülekezetben is nagy haszna lesz.

Péter apostol - aki vezető volt a vezetők között -, amikor Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia gyülekezeteinek küldött levelében "presbitertársként" (1 Péter 5:1) szólítja meg a többi vezetőt, aki a nagy "Főpásztor" (4. vers), Jézus Krisztus tekintélye alatt szolgál. Péternek nem vezető-presbiter hozzáállása volt, hanem önmagára presbitertársként tekintett, akit sokakkal együtt ebbe a szolgálatba helyeztek.

TISZTELETET

Annak ellenére, hogy az egész csapatban az egymásnak való alárendeltség attitűdének kell jelen lennie, a fiatalabb tagoknak tiszteletet kell tanúsítaniuk az idősebbek felé. Az idősebb vezetők közül sokan nagy tapasztalattal, bölcsességgel rendelkeznek, ami Istennek a különféle helyzetekben megnyilvánult vezetéséből táplálkozik. Valóban bölcsőbbek, érettebbek, tapasztaltabbak, mint bármelyikünk. Sokat tanulhatunk tőlük.

Úgy érzem, Isten nem csak arra hívott el bennünket, hogy bizonyos emberekkel együtt dolgozzunk, hanem hogy tanuljunk is tőlük. Beosztottként ezeket a kérdéseket kellene feltennünk magunknak: "Hogyan szolgálhatom a vezető pásztorot hatékonyabban?" (krisztusi viszonyulás), és "Mit tanulhatok tőle?"

EGYMÁS BÁTORÍTÁSA

A szolgálat gyakran magányos foglalkozás. Lelkigondozás, igehirdetés, tanítás, bátorítás - adni, adni, adni, és csak ritkán kapni. Egy-egy vasárnapi igehirdetés mögött sok órányi felkészülés állhat,

és még ha sokan is kapnak rajta keresztül Istentől üzenetet, csak ritkán fejezik ki az üzenetközvetítő felé a megbecsülésüket.

Ha Isten férfiakat és nőket állított mellénk a szolgálatba, olyan áldásban van részünk, amely nem mindenkinek adatik meg. Bátorítást, megerősítést nyújthatunk feléjük és kaphatunk tőlük. Ismét az jut eszembe, hogy vajon hol tartana Pál Barnabás bátorítása nélkül. És Timóteus Pál megerősítése nélkül? A Szentírás gyakran beszél egymás bátorításáról, erősítéséről. Mégis, talán a sok elfoglaltság miatt, vagy talán mert azt hisszük, hogy másoknak nincs szükségé buzdításra, elfeledkezünk Isten érintésének eme fontos formájáról.

Egyszer így szólt hozzám a pásztorom:
- Nagyszerűen megcsináltad!

Nem sejtette, hogy belül éppen valami kapaszkodót kerestem aznap. Bátorítalannak éreztem magam, és azon tűnődtem, hogy vajon ér-e valamit a munkát; az önsajnálattal kezdett volna éppen hatalmába keríteni. Ez a két szó kitartásra készítetett, míg végül valóban jól megcsináltam.

Más alkalmakon ilyen kis cédulákat találtam az íróasztalomon: "Szép munka!" vagy "Szükségem van rád, ne lépj le!"

Ez persze a másik irányba is igaz. Mikor bátorítottad a pásztorodat vagy munkatársadat legutóbb? Ők is emberek, éppen mint te.

HELYREIGAZÍTÁS

Egymás bátorítása mellett alkalmanként előfordulhat, hogy helyreigazításra, fegyelmezésre vagy iránymutatásra van szükségünk. Hibázunk, és szükségünk van egymásra, hogy egyensúlyban maradjunk.

Eszembe jut, amikor Péter Antiókhia-ba ment, és Pál nyíltan szembeszállt vele,

Hol lenne vajon Pál barátja és munkatársa, Barnabás nélkül?
Hol lenne vajon Timóteus barátja és munkatársa, Pál nélkül?

A szolgáltársak rövid szolgálati idejének egyik legjelentősebb oka a feszült munkakapcsolat

"mivel okot adott arra, hogy megfedje" (Galaták 2:11).

A Szentírás arra is tanít bennünket, hogy a helyreigazítást szeretettel, szelíd lélekkel tegyük. Másutt azt olvassuk, hogy Isten csak azokat fegyelmezi, akiket szeret (Zsidók 12), s ebből arra is következtethetünk, hogy nekünk is fegyelmeznünk kell azokat, akiket szeretünk.

Ha bármikor megkérdőjelezhető dolog csúszik az életvitelünkbe, munkatársainknak kellene leginkább szabadnak lenniük a korrekció alkalmazására. A munkatársi csoportban

egészséges belső viszonyokra van szükség, de alkalmanként ezt csak az életünkben lévő lehetséges tévedések szembesítésével lehet elérni.

Nem győzöm eléggé hangsúlyozni, hogy mindez szeretetteljes, elfogadó hozzáállással végzendő, máskülönben gyorsan meghasonláshoz vezethet a csapatban. Mi a gyülekezet példaképei vagyunk. Ha mi oda tudunk menni egymáshoz, a gyülekezet is meg fogja tenni.

Legtöbben már átéltünk olyan esetet, amikor valaki egy másik munkatársunkkal - akár a pásztorunkkal, akár egy fiatalabb kollégánkkal - kapcsolatos problémával keresett meg. Ez nem ritka egy szolgáló csapat esetében.

Mit teszünk? Az ilyen helyzetben nagyon körültekintőnek kell lennünk. Meg kell hallgatnunk az illetőt, de ugyanakkor mindig védenünk, támogatnunk kell a velünk együtt szolgálókat is.

Egyszer valaki odajött hozzám egy munkatársam miatt. Az volt a panasa, hogy nem értett egyet azzal, amit a munkatársam egy igehirdetésében mondott. Azt is megjegyezte, hogy próbálja a lehető legkevesebb embernek ezt elmondani, de nehezebbre esik.

Meghallgattam a panaszt, de nem reagáltam. Az illető azon tűnődött, vajon miért nem válaszolok. A Máté 18:15-re irányítottam a figyelmét: "Ha vétkezik atyádfia,

menj el hozzá, intsd meg négy szemközt..."

- Kérhetek tőle egy időpontot neked? - kérdeztem.

Úgy érezte a személy, hogy nem olyan fontos a dolog, hogy személyesen kellene találkozni. Mégis, elég fontosnak tűnt neki a panaszkodáshoz.

Nos, akár lehetett volna igaza is ennek az embernek. De még abban az esetben is, amint a Máté 18 azt világosan leszögezni, az elkövetőnek és az "áldozatnak" négy szemközt kell az ügyet elintéznie. Szolgálócsoport tagjaiként egymás

védelme és támogatása érdekében szövetséget kell alkotnunk.

Lehet, hogy Isten még sokáig, akár egész életedben azon a helyen szeretne látni, ahol most vagy. Ha az Úr különleges szolgálatra hívott el, például ifjúsági munkába, lelkigondozásra, tanításra vagy zenei szolgálatra, ez nem alacsonyabb rendű hivatal, mint a vezető pásztoré. Mindannyian pásztorok vagyunk, a helyi gyülekezet számára küldött ajándékok. Elhívásunk nagyon fontos, és így is kell azt kezelnünk.

Az is lehet, hogy az Úr jövőbeni pásztori szolgálatra készít, vagy pásztori szolgálatból valamelyik különleges szolgálatba akar átvezetni.

Nem kell siettetned, hogy végre abba a szerepbe kerülj, amiről úgy gondolod, az életed álma. Végezz teljes munkát - tanulj meg mindent, amit meg tudsz -, legyél alapos - fedezd fel a szolgálat minden aspektusát, amit csak tudsz -, töltsd meg elmédet a gyakorlat által nyert bölcsességgel.

Nincsen Timóteus Pál nélkül.

Nincsen Pál Barnabás nélkül.

Wayde I. Goodall (D.Min.)

az Enrichment magazin ügyvezető szerkesztője, valamint az Assemblies of God amerikai pünkösdi felekezet pásztorai részére létrehozott Ministerial Enrichment Office koordinátora (Springfield, Missouri, USA)

*Nem sejtette,
hogy belül
éppen valami
kapaszkodót
kerestem aznap*

*mindenki
tisztelőben
részesül,
aki a
pásztori
szolgálatban
részt vesz,
bármilyen
a kora,
rangja vagy
gyülekezete
taglétszáma*

A REMÉNYSÉG FOGJAI

Zakariás 9:9-12

BEVEZETÉS

A Zakariás 9:9-12 szakaszban az Úr királyságát, jellemét és megmentő hatalmát láthatjuk. Alázatosságát, hódításának fegyverét – „*békést hirdet a népeknek*” – és területének végső kiterjedését – „*a föld végéig*” – is megláthatjuk (10. vers).

Miatta és általa van irgalom az elnyomottak számára a Sionon. Ez egy csodálatos igeszakasz az emberi lélek lehető legalantasabb állapotában lévőknek. Tegye az Úr áldássá számukra.

ÜZENET

1. A foglyok állapota. „*Foglyok a kútból, amelyben nincs víz*” (11. vers)

- Foglyok megkötözve, a szabadásuk oda van; nem képesek szándékuk szerint cselekedni. Mások hatalmában vannak, elkeseredtek.
- Foglyok a kútban. Menekülésük lehetetlen, a rájuk boruló sötétség elviselhetetlen, sorsuk elkerülhetetlen, állapotuk szörnyű.
- Foglyok a kútban, ahol nincs víz. Szükséget szenvednek, és valószínűleg szomjhalálban fognak elpusztulni. Nem találnak megnyugvást a bűnben, sem semmi másban. A bűnben rejlő megnyugvás halálos.
- Sok elnyomott ember van, akit a reménytelenség hatalma gúzsba köt, míg nem eljön az Úr, hogy megmentse őket.

2. A megváltás oka: „*szabadon bocsátom foglyaidat*” (11. vers)

- A Mindentudó Úr kikéleli őket

a tömlöcben, és tudja, kinek a foglyai ők.

- Hatalma és joga van kiszabadítani a foglyokat. Ki zárhatja be azokat, akiket Ő megszabadít?
- Szabadon bocsátja őket a kútból. Életet, világosságot és szabadságot ad nekik. Láruk szabad lett, szabad földön állnak.

- A vér által szabadítja meg őket.

- (1) A bűnért való bűnhődés által Isten előtt
- (2) A bűnbánó lelkiismeretében keletkező békesség által.

- A Sion és Királya közötti szövetség vére által szabadítja meg őket.

- Amikor az emberek megismerik a szövetség áldását, és a vér elpecsételő erejét, többé már nem foglyok.

3. Parancs a megszabadítottak felé. „*Térjetez vissza az erősséghez, reménységnek foglyai*” (12. vers - Károli)

A reménytelenség kútjából már kikerültek, de a bajok erdejéből még nem. Bennük van már az üdvösség reménysége, most magára az üdvösségre van szükségük. Bölcsék lesznek, ha:

- a reménység lesz rájuk jellemző. Ha fogolyként érzik magukat, reménykedjenek, és így a reménység foglyáivá válnak.
- Krisztust teszik erősségükké.
- Minden nap és egész nap Hozzá fordulnak.

- Hozzá fordulnak, amikor fogoly-nak érzik magukat.

- Amikor valaki megszabadítottatik a halál és a reménytelenség kútjából, jöjjön egyre inkább Jézushoz (1 Péter 2:4).

4. Az erősséghez fordulókat vigasztalásban részesülnek. „*Még ma kijelentem: Kétszeres kárpótlást adok neked*” (12. vers)

- Isten nem késlekedik a vigasztalással azok életében, akik Jézushoz jönnek. „*Még ma kijelentem*”
- Isten bősz irgalmát árasztja rájuk. „*Kétszeres kárpótlást adok neked*”
 - A bajok után kétszeres áldást (Jób 42:10)
 - Az elvárások kétszeresét (Ézsaiás 61:7)
 - A képességek kétszeresét (János 1:16)
 - A hit kétszeresét (Efézus 3:20)
- Isten az ígéreten keresztül vigasztal, mert az
 - Egyértelmű – „*kijelentem*”
 - Jelen idejű – „*még ma*”
 - Pozitív – „*kétszeres kárpótlást*”
 - Személyes – „*neked*”.

KONKLÚZIÓ

Dicsőítsük az Urat, mert kiemelt bennünket a kútból. Dicsőítsük az Úr Jézus Krisztust, mert Ő azt erősségünk. Dicsőítsük az Urat a számunkra kirendelt dupla kárpótlásért.

C.H. Spurgeon

A „Spurgeon's

Sermon Notes” alapján

